

శ్రీ రస్త.

రాజు యోగ సారము.

ప్రథమ ప్రకరణము.

శ్రీగణనాథు నాశ్రితసరిపాటు
 నాగమసంవేద్యు నాథారసదను
 ననిశంబుఁ గీర్తించి యతిభక్తిమేఘయ
 ననువృగుఁ దతీకుండహరిని మహాను
 భావుని భవ్యరూపాంచితు నెంచి
 పావనమూర్తిని బరమపావనుని
 వేదాంతవేద్యుని విశ్వతోముఖుని
 నాదవినోదిని నలినలోచనుని
 నాదినారాయణు సనిశంబు మదిని
 మోదంబుతో మర్మమును దగుత్తోవ
 యందుంచి యచలతశ్వరంబుసరణీఁ
 బొందించి భావించి పుణ్యప్రయక్త
 ఫునత ద్యేసంగు గంగాయమునలకు
 ననుపాందుమధ్యయు నాడికాగ్రమును

జైలువారు ఘనమేరుశిఖరంబునందు
 లలిని విజ్ఞాత్కామాత్ముఁ డగుచుఁ
 బరుఁ డౌచు వెల్లుసు బ్రహ్మణ్యగురుని
 చరణరేణుచయంబు సారెసారెకును
 శిరమున ధరియంచి చిరభక్తిఁ బెంచి
 పరమరహస్యంబు భావమం దుంచి
 రహిం మిం సోమేశ్వరస్యామిఁ దలఁచి
 మహితముక్తిప్రదమార్గమునొందు
 కొఱకు విద్యారణ్యగురుని భజించి
 వఱల బ్రహ్మాంద్రులు బ్రస్తుతిచేసి
 ఘనత మిం స్వయంప్రకాశులు దలఁచి
 యనఘూత్తుఁ డగుసచ్చిదానందగురుని
 కారణం డగుమల్లి కార్పునగురుని
 ధీరుఁడౌ నవధూతదేశికోత్తముని
 నచలితపరమరహంసాఖ్యసద్గురుని
 నచలభక్తుని బడబానలగురుని
 నలరు సుజ్ఞానమోగానందగురుని
 నిల ధన్యులై నజితేంద్రియగురునిఁ
 గరు మర్మిమై పరకాయప్రవేశ
 గురుని నిత్యానందగురురాజచంద్రుఁ
 డరయ నిరంజనుఁ డనుగురు మదిని
 నిరతంబు వేడుచు నెమ్ముమై మిగులు

గాంచు బోధానందఫునుషదాబ్జంబు
 లంచితభు ట్లై నాత్తు యందుంచి
 కుదురుగ మది నిట్టిగురుషరంపరను
 శదమలహృదయనై సన్ను తిచేసి 20
 శవ్యియోగీంద్రులు సంతసింషంగ
 నుర్మియం దీరాజయోగసారంబు
 వఱల నే ద్విషదకావ్యముగ రచించి
 మెఱుకయూ హరి కియ్య నెడడఁ దలంచి
 మున్నుగ నాచంకములు తేటగాఁగ
 విన్న వించెద మొకు విశదంబుగాను
 వినవయ్య కవులార విద్యాంసులార
 వినవయ్య మొరెల్ల విమలాత్ములార
 ఘునయతీప్రాపుసంగతుల నేనెఱుఁగఁ
 చనర నా తేసిపింపఁ చల్పుకుఁ డెలమి
 త్రైకరుం డగునారసింహునికరుణ
 నీకథాప్రారంభ మెసఁ తేసి తలర
 మహిశాత్ములార ధర్మాసక్తులార
 మహోమాధుయ్యఁ డగుకర్మమప్రజ్ఞాతికి
 ననుకూలవతి యగునాదేవహుాతి
 యనుసత్పుతివ్రత కవనీతలాన
 ననురాగయు క్రుఁడో నమ్మహాపుర్ముఁ
 డెనసి పుత్రీకలతా నింపుగఁ గాంచి

తనయులు లేక డెండమును జొతీంచి
 యనుషమంబైనఘో రాటుని కరిగి
 30
 పరమాత్ముఁ గూర్చి తపం బాచరించె
 నరుదుగుఁ బరమాత్ముఁ దమ్మహంత్మునకుఁ
 బరుగుఁ బ్రత్యుత్సుమై పల్కె నిమ్మాడ్చి
 వరమేఖలు నీకుఁ గావలె నని యదుగ
 విని కఢ్డముడు చాల వేడ్కుఁ భ్రాధించి
 యనియుఁ గృహాంబుధి యంబుజనయన
 పరమాత్మ నీవు నా ప్రాణి గావలయు
 వర మిడె చాలు నేవర మొల్ల నింక
 ననవుడు పరమాత్ముఁ దావరమిచ్చి
 తనరార నంత నంతర్థానుఁ డయ్యు
 నావేళ కర్మముఁ డరిగి మోచముగ
 దేవహూతిం గూడెఁ దిరముగ నంత
 వెన్నుండు కరికించి వేడ్కుతో వచ్చి
 యున్నత్తుఁడై దేవహూతిగర్భమున
 గరిమైమై జనియించెఁ గపిలుఁ డనంగుఁ
 గరమ్మిఁ బెంపాంది ఘనుఁ డయ్యు నంతుఁ
 బూని కొన్నాళ్ళకుఁ బుణ్ణిచారిత్తుఁ
 డై నకర్మముడు నిజాత్తజ్ఞం జూచి
 నావరపుత్ర్యక నావంశతిలక
 నీవు నాసుత్తుఁడైవై నిజముగ నన్నుఁ

జెన్నలరంగఁ బ్రసిధైచేసితెవి
 అన్న నాకోరిక ఉన్నిఫలించె
 నాయియంబుఁ దప్పుఁ యానుదముగను
 బోయొన నింకఁ దపోవనంబునకు
 ననుచు సమ్మతిఁ డేసి యాక్షణంబునన
 తనవధూకుజికిఁ దాఁ దహ్నివరంబు
 నలకారఁ చెల్పిన నాదేవహలాతీ
 పొలుపొండఁ బతేనచంబులయందు ల్లాలి
 పూని యట్టనియొ దాఁ బుణ్యాత్త యేను
 మానసంబునుబ్బు మజీయొంటే నుండఁ
 జాల సే నీవెంటఁ జనువెంతు ననిన
 నాలవితాంగికి నతఁ డ్యులనియొ
 భాస నీ వీరీతఁ బలుక సేమిటికిఁ
 బ్రైమ నాయండున్నఁ బెక్కుధనంబు
 నీకుమారుడు ధర్మసిఫుఱండు గాన
 నీకు జీవన్నుక్క నిజముగ నొసఁగు
 వనమున కీవు రావలసిన దేల
 వనిత యిచ్చటన నీవ్రతము ఫలించు
 నని యొప్పుజెప్పి యాయతివను నుతుని
 నొనరంగ వీడొక్కల్పి యుచితమార్గమున
 వరతపోధనదసచ్ఛినమందుఁ జేరి
 పరమేశు నెద నుంచి ప్రార్థించుచుండె

నెమ్మి నాకపిలుడ సేకవత్సరము
 లిమ్మగ జనకుని యెస నాజ్ఞనుండి
 పాయనిసంసారపథ మాత్రుదలగ
 మాయావిరహితుడై వకానియై యంతఁ
 గాననంబున కేగఁ గా దేవహూతి
 యానందనుంజూచి యనియై నిమ్మాడ్చి
 వరపుత్రీ సీతంద్రివాక్యంబు నేడు
 సరవి మఱచితె సీస్వంతమునందు
 నానాడు సీతంద్రి యరిగెడువేళ
 నేను శోకింపగ నినుజూపి వగపు
 నణచె కానకు నేగె నమ్మహమహాడు
 గుణరత్న నిన్నుఁ గన్నొనుచు నేచించ
 నెఱులగక యుండితి నిన్నాశ్లుదనుక
 మఱి నీ వదియు నొగి మఱి నెంచకుండ
 జనకాజ్ఞ వదలి విచ్చలవిడిగాను
 నను విడనాడి కానకు నేగఁ దగునె
 తల్లిదంట్రులు పర్మదైవంబు లంచు
 నెల్లవా రనుచుండ నెఱుగవె నీవు 60
 నీమదిలో నుండునీతి భావించి
 యేమున్న మాటూడుమెల్ల నిల్చుడగ
 అన విని కపిలాఖ్యఁ డల్లన నవ్వి
 ఈనితల్లి నీత్సేంచి తా నిట్టు లనియై.

ప్రథమప్రకరణము.

9

— తల్లికఁ గపిలుఁడు విరక్తిమార్గము బోధించుట. రై

వలకో జనని నీ కీపానురంబు
 చాలించు నిది వట్టజాలిజగాన
 తలిడండ్రు లెవ్వారు తనయు లెవ్వారు
 దెలియ బుద్ధుదము లీదేహంబు లెపుడు
 కాయ మస్తిశ్శ మని కడఁ గానలేక
 చాయక సంసారబధ్మాలై మమత
 వదలక కామ్యార్థవాంచితు లగుచు
 మందమత్తు లగుచు నీర్మార్గంబునొండి
 మసిలోన నుచ్చి కామక్రోధలోభ
 షందమోహమచ్చరా ల్రాటికిఁ బెంచి
 శుండ గల్లితే సామర్థ్య మంచు
 పొం ఇగుతుచ్చువూ సుఖమును గోరి
 కామాంధు లై తమగతి గానలేక
 భాసులవలలోనఁ బడి లేవలేక
 తఱగనియాషణత్రయవార్ధిలోన
 మటిమటి మునుఁగుచు మమత రెట్టింప

70

నాలుబిడ్డల కనియద్దంబు గూర్చి
 కాలంబు నూరక గడుపుచు నుండి
 మంతకాలము వచ్చినప్పుడు యముని
 చింతఁజేయుచు హింసచేఁ గంది గుంది
 కూపంబు లోఁబడి కొన్నాళ్లు కతిన

పాపాత్మ లగుచుం బ్రహ్మంచంబునందుఁ
 బుట్టుచు గిట్టుచుఁ భౌరలుచుండెదరు
 ఇట్టిపుట్టులు చావు లెన్నుంగ వశమె
 యన దేవహూతి నిజాత్మజుంబూచి
 యనియుఁ గుమార! యా యవనీతలానుఁ
 బట్టుగ నిరతంబు బహురూపపటిమె
 నిట్టిపిండోత్వత్తై యొట్టగు ననిన
 విని కపిలుందు సద్వ్యానయంబు మెఱయ
 జననితో నిట్టనే సంకేసంపడుగ.

— १० శిండోత్వత్తిలక్ష్మము. १० —

విను మంక దల్లి తచ్ఛ్వాళ్మాంత మిావు
 తనరంగ నస్సుమదంబును మించి
 సతిషతు లిద్దఱు సంతసం బలర
 రతి సల్పగా ననురాగంబు మించి
 నెలవుగ శుక్కోణితములు రెండు
 కలసి యేకంబుగ గర్భమందుండి १०
 నెఱి నది ర్యైపింట నీటిబుగ్గొను
 వఱిదగ గట్టియాఁ బసిదినంబులకు
 నహరి ఈదేనింట సండవైయుండు
 సిమిత్వమై నెలనింట శిరమేరుపడును
 బరగ నెలల్ రెంటఁ బదకరంబులును
 సరవిగ సేర్పుడు చందము దెలియ

నొనక సెలల్ మూట కుదరంబు గల్లు
 ఉనచోడే నాల్గీంట నదుము పార్శ్వయింబు
 లొందును బాదంబు లొందు నాపైని
 బొంధుగ నాజీంటఁ బుట్టు నేత్రములు
 సరఱై సేడవసెల కుగ జీవుండు
 కురుగుఁ బ్రహ్మశించుఁ భాయక యంద
 కూజీయు నృష్టమహాః మహిత తేజమును
 బఱికగ విష్ణుానుకథనం బలరి
 లలి థాత్రుఁ బ్రసవకాలంబునువఱకు
 కులమూత్రములు జీక్కి మతీ యూత్రుఁ గుంది
 కటుకటూ ! నాప్రార్వకర్మాంబువలనఁ
 బటుతరపాకమాకంబునం బడితీ
 పూర్వజన్మంబున బుధైలేకుండ
 గర్యించి సత్కృతియల్ గాంచకపోతి 90
 సద్గురు నాత్రేయించంగుఁ బోనైతి
 సద్గుతి నేను విచారింపనైతి
 భామరంబునఁ బడి కరభామినులను
 గామించి యివేకకలితుండనైతి
 భాలబుద్ధిలుచేతః భాతకం బనక
 చాలుఁ బెద్దలను దూషణము చేసితిని
 తనువు లస్థిరములు ద్రవ్య మస్థిరము
 లని యించుకేనియు నారయనైతి

చెనుపైమపెండ్లము బిడ్డలబూచి
 మనమున హర్షించి మత్తుడనైతి
 గాన నీవిథ మగుకష్టకూపాన
 నేను జిక్కితి నింక నెవ్వురు దిక్కు
 ఈమూత్రమలకూప మే నింకఁ గడచి
 భూమిపై ప్రాలిన బుధి తేచ్చుకుని
 పరమదేశికపదాబుంబుల వేడి
 పరమైన నిర్వాణపదము నొందెవను
 మఱచియండను దొంటి మాయలోః బడను
 మతి యప్ప డీమూత్రమలకూప మేను
 ఎప్పుడు దాఁచెద నని యొంచుచుండ
 నప్పుడు తోమ్మిది యగునెలల్ ఏంచ
 థరణిపైఁ బడఁగ నంతట విష్ణుమాయ
 తఱచుగఁ గప్పినఁ దల్లడిల్లుచును
 ఆవేళ శిశువయి యన్నియు మఱచి
 కావున యేడ్చి యక్కిడకుఁ దక మఱచి
 మునుపటిజ్ఞానంబు మోస్తమ్మే మంచ
 మునఁ బడి తెనమలమూత్రాషులంకుఁ
 బొరలుచు దుర్భలంబున నుండఁగాను
 గురుతుగ నట గాలి గుంతయుఁ ద్రవ్యి
 కిసరులు కూనలు కిన్కసందులను
 ముసరులు దగ్గులు ముట్టుదొషములు

10)

ననుభవించుచు వృద్ధి రై వయోధర్తు
 మును మించి వచ్చినప్పుడు మత్తుఁ దగుచు
 వసుధః బెండిలియాడి వరసుతసుతుల
 నేసః గాంచి వారల నెలమిఁ బోషింప
 భూవరులను వేడి పొల్పగ ధనము
 నేవగనైనః దా నెసఁ గూర్చి మించి
 భూరిలోభము దారపుత్రాదుల నొగి
 వారక గాచుచు వసుధఁ గట్టకడ
 కడు వృష్టదశరాగఁ గాయంబువడఁక
 దడవుచు మంచానఁ దగఁ జేరియుండి 110
 చెవుడువట్టే మత్తేఁ చేయుటలేక
 యెవరువచ్చినఃగాని యొఱుగకయుండి
 ఆలుబిడ్డలఁ జూచి యకట నే వీంద్రుఁ
 బాలించువిధమును బరికింపనైతి
 నని ప్రలాపించుచు నంతకాలమున
 మొనసి వచ్చినయమముఖ్య సేవకులఁ
 గనుగొని యఱచుచు గనుల మూయంగ
 వెనువెంట గొంపోయి విభునిడగ్గఱగ
 నిలువఁజేయఁగఁ జూచి నెటేఁ బాపములను
 దెలియంగ నాశ్రాద్ధదేవుండు వడిగ
 నదుగ లెక్కలు చూచి యాచిత్రగుప్తుఁ
 డెలమిఁ జెప్పుఁగ వెంట హింసచేయుఁ డన

భట్టు లట్టునేతు రెప్పటివలై బుడ్డిం
 నట్టు బుట్టువలయుఁ బాయక బంధుమిత్తు
 లంత కాలంబున నయ్యమో యంచుఁ
 జింతించు చుందువు ఏరి ద్వారాగు
 గావున జీవుని కతినమార్గంబు
 కానంగలేవు టక్కరిమాయవలన
 తనుపులు దామని దలుఁ చుందుదువు
 తనుపులోకల కన్నతత్తు విచారింప
] 120
 నెత్తురుపైవులు నిందుమాంసంబు
 హత్తినయెముకలు సథికమా చీను
 మొనసినచర్చంబు మూత్రంబు మలము
 నెనసి దేహములోన నెసుగుచు నుండు
 నట్టువంటిఫుటములం దాకాంతుఁజేని
 కుటిలులై తమలోన గుట్టిఁ గానలేవు
 అన విని యాయింతి యాత్మజుం ఔచి
 యనియె నోతనయ మాయాప్రపంచాబు
 నెవ్వురు గల్చించి రెఱిఁగిఁపు మనిన
 నవ్వారిజాత్మీకి నతుఁ డిట్లులనియె.

—३७— పశ్చోత్పత్తిషుట్టుము. ०३—

విలసిత్తమైన లూవిశ్వమంతయును
 గలిగినచుందము గ్రమముగ వినుము
 నిత్యందు నచలుండు నిర్వికారుండు

ఈశ్వరంతు సగుఱుండు సర్వాత్మకుండు
 సనెదుకుర్బ్రహ్మ యాదికాలమున
 ఘనతర్వై నిరాకారమై యుండె
 నశనియందు ననాది యైనట్టమాయ
 యతఃదు గూడి వహించె నయ్యాశుసంజ్ఞ
 సెలము నచ్చటుఁ గల్లే హోమగర్భుండు
 కలకంతి యాహేమగర్భునియందుఁ 130
 కలంగక యట మహాతత్వంబు పుట్టె
 కలకంగఁ గలిగె నహంకారమందు
 నది మూడుభాగంబు లై వృధిచొండె
 ముచిత సత్యరజు స్తుమోభేదములను
 చొండె సత్యమున నింపుగ జ్ఞాన మరయఁ
 చొందుగ రాజసంబున నుభువించె
 నలరార కర్మాంగ్రీయములు తామసము
 వలనఁ దన్నాత్రంబు వరుసంగఁ గల్లే
 నందు శబ్దంబున నభ్రంబు వొడమె
 నందు సదాశివుఁ దధినాథుఁ దయ్యే
 మతియును స్వర్ఘతన్నాత్రంబువలనఁ
 గఱువలి గలిగె నక్కడ నీశ్వరండు
 నలరార నచ్చటి కథికారి యమ్యై
 దలకొని యట రూపతన్నాత్ర వలన
 నొనర వఱతాశనుఁ డుభువుం దయ్యే

ననిశంబు నిట్టివుతాశనాకృతికి
 బరగ రుద్రుం దధిషతి యయ్య నవల
 సరవిని రసమున జల ముద్భువించె
 హరి నాయకుం దయ్య నష్టరో వినుము
 మతియును గంధతన్నాత్రంబువలన 140
 సముదయం బయ్య విశ్వంభరయందు
 గమలసంభవుఁ దధిక ర్థయై నిల్చుఁ
 బ్రకటిత్పైన యాసంచభూతమాల
 నొకటాక్కటిని రెండు నొనర భాగించి
 యందందు నొక్కనిజాంశంబు నుంచి
 యందందుఁ దక్కినయట్టియం దొకటి
 కలకంతి నాట్టేసిగా విభాగించి
 కలయుఁ బంచిననవి క్రమముగుఁ బుడమిఁ
 బంచీకృతం బయ్యుఁ బరికింపుఁ దల్లి
 యంచిత్తంబుగ విను మది యొట్టులనినుఁ
 భొందుగ నాకాశమున నర్థమయ్య
 నందు జ్ఞాత్రత్వము నం దొగి నాల్లు
 నగుభాగములుఁ బవనాగ్నిజలముల
 నొగిఁ గూడి మానసం భొగి బుద్ధి చిత్త
 మును నహంకారంబు మొనసి వాతూల
 మున నర్థభాగంబు పుణ్యచరిత్ర
 అరయ వ్యానం బయ్య నటు నిల్చెనాల్లు

నికవుగ భూషా వహొన్న జలంబు గగన
కుమం సూడి యింతకు మూలంబు నగుచు
నల కుచభూతంబు లయ్యే నెంచఃగను

150

తల్లి హలతాశనార్థము చక్కువయ్యే
సెల్లఁ దక్కిననాలు గెంచ భూసీర
మమదంబరముల మర్చంబుగఁ గూడి
యరయఁ ద్వ్యక్తిచ్ఛీ త్రజిహ్విఫూణములను
గలిగ నీ రర్థభాగము రసంబయ్యే
నలినాట్కి తక్కిననాల్లు భూవహొన్న
మారుతాంబరముల మఱి గూడి వరుస
నారూప మాశబ్ద మాస్పరిశంబు
తనరార నోజ గంధంబయ్యే నట్ల
మొనసి యాభూమ్యార్థమున పాయువయ్యే
తల్లిరో విను మొగఁ దక్కిననాల్లు
నట్ల ధనంజయ యనిలాంబరముల
సారంబులై కూడి సల్వక్రియలకు
నారూఢిహేతువు లై నట్టిగుహ్య
హస్తవాక్యదంబు లనువుగఁ గల్లి
విస్తరిల్లేను బంచవింశతిక్రమము.

—३० పంచాంచతితత్క్షుప్రకరణము. ०३—

వీనుల కింపుగ విను మొకసథము
 పూని జెపైదఁ బంచభూతంబులకును
 బలము సద్యోజాత వామదేవులును
 భూలంతి యఘోరతత్త్వప్రా లీశానుఁ 160
 దనెడు పంచబ్రహ్మ లా బ్రహ్మ విష్ణుఁ
 డును రుద్రుఁ డీశ్వరుఁ డోగి సదాశివుడు
 పంచకర్త లనంగఁ బ్రఖాయత్తులైరి
 యంచితమా మానసాదులు నైదు
 రాణింపగాను బరాళక్తి యయ్యుఁ
 బ్రాహ్మదివాయువు లృష్టుగఁ జూడ
 నాదిళక్తి యనంగ నమరె శ్రీతేంద్రి
 యాదులు నైదయ్యై నలర విజ్ఞాన
 మరయ సీభూమాయదు లైదుతత్వములు
 సరవిగ నెంచ నిచ్చాళక్తి యయ్యుఁ
 గ్రమముగ వాగాదికర్మేంద్రియములు
 నమరుఁ గ్రియాళక్తి యయ్యై నోతల్లి
 అస్మియుఁ గూడి బ్రహ్మంషమై నిలిచె
 నెన్నుగ శ్రీజగదిశుడో శ్రీవి
 రాజతుందును శ్రీవిరాట్పుర్వరూప
 మాజగదాకృతి కరయుఁ బెంపారె

శాశ్వతులోకంబు పదమయ్యే నట్లు
భ్రాంతిగ సత్యులోకంబు శీర్షంబు
శోకము లెల్ల నాలోకింప నాదు
శ్రీకరతన్ముఖ లై చెలఁగునోత్వీ

170

అనువొంద నిష్టమహావిగ్రహానకుఁ
గొనకొని యన్నిదిక్కులు శ్రీత్ర మరయ
గొనరంగ వినుము వాయువు త్వగింద్రియము
మొనయునేత్రేంద్రియ మొప్ప భానుండు
పూర్వగ భూయగ్గంబు బ్రహ్మపదంబు
శిరతనవరుఱుండు జిహ్వాంద్రియంబు
వేణు నాశికము నశ్యినిదేవతులును
వలనొప్ప వహ్నిగ వాగింద్రియంబు
తెలీయ శాహలవు లెల్ల దేవతాధిపుడు
తలఁగుండును భాగతత్వంబు లరయుఁ
బరగ నుపేంద్రుండు పాదేంద్రియంబు
పరికింపగా బ్రజాపతియు గుహ్యంబు
వలనొప్ప మృత్యుదేవత యగునంబు
కలువపువ్వులచెలికాడు మనంబు
మతి బ్రహ్మదేవుండు మహానీయచిత్త
మతులిత తేత్రజ్ఞుఁ దనంబడుచుండు
ననుపమాహం కారుఁ దగురుద్రమూర్తి

తనర జ్ఞాతృత్వ మంత్రణకరణంబు
 సరవిగ జీవునిచంద మిామిాడు
 బరగః జెప్పెద విను బ్రాకటంబుగను 150
 అలయ ఘుటూకాశ మం దొష్టుగాను
 గలిగినజలములోఁ గన్వట్టు నభము
 గతి సాక్షీయం దున్న గ్రాలెడుబున్ని
 ప్రతిచించితం బైనబ్రహ్మ మిారీతి
 జీవుడ ననుభ్రాంతిచేఁ జిక్కి మించి
 సావథానక్కియంశ క్కినిఁ గూడి
 రూఢిర్మై తనస్వస్వరూపంబు మఱచి
 మూధుఁ డై షడ్విర్ములకు లోబముచు
 దులవర్మై మానసాదులచేతుఁ జిక్కి
 కలుషాత్ముఁ డై తన్న గానక భ్రమసి
 భిన్నభావములచేఁ బెక్కు దేహములు
 పన్నుగ ధరియించి పరవశత్వమున
 స్త్రీలు సుర్వ లటంచుఁ జెడుగు భేదముల
 వాలాయముగఁ జిక్కి వాంఛతోఁ దగితి
 వారును పీరును వారు మే మనుచు
 థారంబుగను నహంభావ మూహించి
 జీవభ్రమములచేఁ జెడి పలుమాఱు
 చాను పుట్టువు గల్లి జడుఁ డాయె నీప్పు

శైవు కైనను జీవుఁ దెదియెల్ల విడచి
 యొప్పుగ విజ్ఞానయు క్రినిఁ గూడి 110
 తన్న దాఁ దెలిసిన ధన్యనిఁ జేరి
 రన్నగ నతనిఁ బ్రహ్మాంబు దెలిసి
 కామాదిశత్రుల ఖండించివైచి
 యామూక సకలేంద్రియాల జయించి
 నిటుభాగంబున నిలచి శోధించి
 ఘుటుము బయలైసి కడఁగాంచె నేని
 యతఁడ పరబ్రహ్మ మతఁడ స్వయంభు
 వతఁడ మహావిష్ణు వతఁడ శివుండు
 ఆతనికి వేఱలే దనుచు బోధించ
 నతనికి ట్లనివల్కై నాదేవసూతి
 మలమూత్రరక్త దుర్గాంసంబు చీము
 గలిగిన దుర్గంధకాయంబులందు
 నిరవుగ నాబ్రహ్మ మేరితి నుండు
 సనవి నాకెట్లేగింపు సదయాత్మ యసఁగఁ
 గపిలుఁ డాతల్లిని గరిమనుఁ జూచి
 యపు డిట్లు వచియించె నప్పరో ఎనుఁ...
 ఇది సోమనాథ విశ్వేశునిపేర
 పదవాక్య భవ్యసుబ్రహ్మణ్యయూగి
 చరణాంబుజాతమట్టరణాయమూన
 పరిపూర్ణ నిత్యసద్భావనిమగ్ని

మానస యగువేంక మాంబికారచిత
 మైనట్టి రాజయోగామృతసార
 మం దెన్నుఁగా బ్రథమాఖ్యప్రకరణ
 మొందు శ్రీతటికుండపురిథాముఁ డైన
 వీరనృసింహుఁడు వెలయఁ గైకొనియె
 థారుణి నాచంద్రతారంకుమగను.

ప్రథమప్రకరణము సంపూర్ణము.

శ్రీ రసు.

రాజు యోగ సారము

శాఖలు:

ద్వితీయ ప్రకరణము.

శ్రీకరానందవశీకరం శైన
ప్రాకటభుక్కొమె భావ మంతయును
వినును నీ వత్యంతవేడ్కు నోతల్లి
కనఁగ సుగంధదుర్గంధముల్ రెండు
ననుషమషరమాత్ముఁ డంటి రెంటికిని
ధనరారగాను మేథ్యామేధ్యములను
బ్రతిష్వింపదె భాను భాసురకిరణ
గతిగ సంవ్యాప్తంబుగాఁ దనరార
నతనికి నేమంటె నర్సునిభాతి
అతులితంబుగ నాత్తు కంట దేఖియును
మతిమంతులకు నట్లు మలినంబు లేదు
త్తీతి నీవిధంబును జెలగి చూడంగఁ
గటిలత్వరహిత మెక్కువగాఁగ నిట్టి
ఘుటములోనివిధంబు గ్రమముగ వినుము
సలలితఃంచవింశతితత్వములను

భౌలుపొందు స్తులాఖ్యి పుణ్యచరిత్ర
 కాయంబులో స్తుకమలంబు లుండుఁ
 శాయక వానిని బరఁగు జెప్పేదను
 దొలుత నాథారమ నైయజాతంబు
 సలలితమా రహస్యస్తానమందు
 గొనకొని నాల్గు రేకులపీతవర్ణ
 మును వశమసలను ముఖ్యాక్షరములు
 ననువుగ భూముద్ర నమరుచు నుండు
 నెనసి యచ్ఛటను గంగేశ్వరుఁ దుండు
 నలరఁగ విను దాని కావలివిధము
 దలకొని యంగుళద్వయముమీఁదటను
 ధీరత మీర స్వాధిష్ఠానజలజ
 మాఱురేకులతోడ నమరు శ్వేతముగ
 నది బభమయరలా యనువర్ణములను
 అది పత్తిముద్రయం చను దగి మతేయు
 జలజాతఫవుఁడు నిశ్చలత నుండు నాగి
 నలఘుప్రకాశుఁ దై యమ్మరో వినుము
 మొనసి యప్పాంగుళములమీఁదు దనరి
 యనువుగ మణిపూరకాఖ్యంబు వెలుగు
 నెఱి తేకులును బది నీలవర్ణంబు
 వఱల డాదిఫకారవర్ణము ల్లలీ
 యనువర్ణము ల్లలీ యాపీతముద్ర

యొనరంగ వెన్నుఁ డం దొస్పుచు నుండు
శాఖియంగుళములకుఁ బైన నాహాతము
హృదయప్రదేశమందిరముగ నుండు

20

భాషమవి ద్వ్యాదశపత్రము ల్లిగి
చేపామవర్ణంబున నింపొందు నందు
నభిలపాక్షివళి కాస్పుదం బగుచు
కఫిగఘుజలు చథాభ్యలు జరుఖాణిలును
ననువొందఁగా టఠా యనులింగముద్ర
దనరారు రుద్రుఁ దాస్తానాధిపతియు
నావల మతి ద్వ్యాదశాంగుళములను
థావశ్యరుచి విశుద్ధంబు పదాఱు
దశములై, అఱలు దానికి వర్ష
ములు నగునది మత్స్యముద్ర జీవుండు
అందుండు మతి ద్వ్యాదశాంగుళములను
బొందుగ భూర్భుమథ్యమున దశద్వ్యయము
అందుఁ బావకదీ పై యలరుచు నుండు
నందు హంసలు రెండు నమరుచు నుండు
ధరణిఁ బ్రుకాశముద్ర యనంగ నదియ
పుచుమాత్ముఁ డచ్చుట ప్రభువై వెలుంగు
నందుకు నవల సహస్రారమందుఁ
గ్రందుగ నుండు హకారసకార
చీజద్వ్యయం బాత్మచిందువుఁ గూడి

తేజరిల్లుచు నుండు దేవీప్ర్యముగను
 గగనముద్రయు నదె గన్నాను దల్లి
 సగుణనిర్మణరూప సచ్చిదానంద
 గురురాజచంద్రుండు కొల్యారుచుండు
 సరవి నన్నిటికిఁ దా సాత్మియై యుండు
 పనివడి విను మంబ ప్రాణానిలంబు
 మొనసీ యాహృత్వద్వమున నిల్చియుండు
 తఱ్మచైనషషమును డాధారచక్రమున
 విరివిగ నేవేళ నిహారింపుచుండు
 అలసమానుండు నాభియందు నవ్యము
 డలరి సర్వాంగంబులందు దానుండు
 గళమున రోమసంఘంబులయందు
 దొలుగక నాగ వాతూలంబు మట్టియు
 ననఫు లలాటమం దాకూర్చుషవము
 దనువొంద ఘూర్ణిణమం దాకుకురుండు
 కంటిపై నుండును ఘునదేవదత్తు
 డంట నారంధ్రమం దాధనంజయుఁడు
 అనుదశవాయువు లంగములందు
 మొనసీ తత్త్వత్థాకృర్ణములు సల్పుచుండు
 ఉలిని యిళాపింగళలు సుషుమ్మయును
 నలరార నాధారమందుండి వచ్చి
 మొనసీ యాజ్ఞాచక్రమున మూడుఁ గూడి

యమవొందఁగా మఱి యంతట నిలుచు
 దనర సుషుమ్మ మంతట నిల్చి కరిగి
 ఘనతగఁ గ్రమముగఁ గ్రాలుచు నుండి
 సరవిగ ఘనసహస్రారంబు సేరి
 గుమతరంబుగ నండు గోప్యమై యుండు
 దేహమధ్యారంబునఁ దిరుగు జీవుండు
 సోహం బటుంచు సంళోభితంబుగను
 మొనసి యహారాత్రిములను జపంబు
 నోనరంగ నిరువాయెక్క వేయ్యారు
 నూఱును జేసి యనూనంబు గాఁగ
 నాఱు నూ తాదిగణాథిశునవును
 ఆఱువే లాబ్రహ్మ కాట్యేలు హరికి
 నాఱువే లారుద్రుఁ డనుడై వమునవు
 వేయు సదాశివ విభవమూర్తికిని
 వేయు యయ్యాత్మకు వేయు గుర్వుకును
 వాసిగ దినమును వరుస నర్షణము
 చేసినఁగాని యాజీవుండు మగుడి
 భాసురమతి నిట్టిభావంబుగాను
 శ్రీసద్గురునిమేంగ్రీతి నీలాగు
 కాశిగయాప్రయాగలు నంద యుండు
 దేశికుఁ డటుమహాదేవుఁ దై యుండు
 పోండిమి మిారుఁ బెంపాందుచు మధ్య

నాడి సహస్రార్థనాశమై యఱందు
 నదియ సరస్వతి యదె పరంబోయితి
 యదె యూర్ధ్వకుండలి యదె సుధాధార
 యదె భూతతతతిహోతు వదె తటిద్వాల్లి
 యదె చివ్విల్లాసంబు నదె పరమంబు
 ఇటువంటిసుధ దేహిం కెస నంటసీక
 కుటిలమార్గత నధఃకుండలి పొంచి
 పటుళక్కి నమృతంబు పానంబు చేయ
 నిటువంటికీలకం చెఱుగక దేహిం
 కాయమే నని యహంకారి రై యాత్త
 నాయకుఁ గనలేక నానావిధాల
 ముక్కి నొందెద నని ముందు గానకయ
 శక్కిచేఁ గర్జముల్ సల్పుచు నెపుడు
 కాశికిఁ బోయి చక్కగ గంగలోన
 నాశగ మునిఁగినయష్టాడ తనకు
 నంటువోవునె మోతు మబ్బునె తల్లి
 తోంటిపాపము ఎయి దొరకునెసుఖము.

60

—३५ జీవన్ముక్తివిచారఫుటము. ३—

అని యిటువల్సున నాదేవహాతి
 తనసుతు నీత్తించి తగ నిట్టు లనియె
 పావనచరిత జీవన్ముక్కి నరుని
 కేవిధంబును గల్లు నెత్తిఁగింపు మనిన

జనయుల్సి జూచి యాసత్స్యమారుండు
 హనమున హర్షించి మాత కిట్టనియె
 వినవహై జనని యావిశ్వంబునందు
 మనజులు వేఱ కర్మంబులు విడచి
 తను దాను దెలిసినథన్యన్నిఁ జేరి
 పనివడి ద్వాదశాబ్దములు శుశ్రావఁ
 జేసి మెష్యంపఁగ శ్రీగురుమూర్తి
 భాసురంబుగ వారిభక్తికి మెచ్చి
 యసదృశస్తిద్ధాసనాసీనుఁ జేసి
 భసితంబు తమఫాలభాగాల నుంచి
 వారితణ్ణవ్యప్రవాలైలుఁ దీసి
 భూరికృపవ్రాలు పొందుగ వ్రాసి
 జడియకుఁ డని వారిజడుపెల్లుఁ దీర్ఘ
 కడువేడ్సు రాజయోగప్రకారంబు
 సాంగముగను జెప్పి సాధుపథంబు
 శృంగాటకంబునుఁ జేరి చూడుఁ డని
 గురుమూర్తి యప్పడు మక్కవ మిాఱ శిష్యుఁ
 డరుదుగుఁ దనమానసాబ్దమం దుంచి
 పరమార్థసరణి సద్గువంబు మిారుఁ
 బరమామృతధ్యానపరవశత్వమున
 మనసు సహస్రారమధ్యమం దుంచి
 మొనసి తా నప్పడు మణ్ణాఖీ యనుముద్ర

యందుఁ జూడంగ నందంతుఁ గన్వట్టు
 నందున లీనమై యంధకారంబు
 బంధురంబై జీవపరమాత్మలకును
 సంధాన మొనగూడుసమయంబు రాగఁ
 బ్రణవమందపరోక్షభా వానుగతిని
 ఘుణఘుణాత్మారమై గగనమార్గాన
 మొఱయుచు నుందుఁ ద్రిమూర్తిస్వరూప
 పరమార్థ మని దాని భావింపవలయుఁ
 బంచనగంబు లేర్పుసఁ గానవచ్చు
 నంచితంబుగ నందు నరయంగ శుభము
 గౌనకొనఁ గాత్మెఱుంగులు పుష్పపల్పి
 యును తరంగములు మయూరపించములు
 సలలితవిమలనక్కత్తముల్ దీప
 కళికలు రవిచంద్రకళలు శోభిల్లు
 వింతగ నప్పుడు వెల్లులోపలను
 సంతసింపుచు నుండు సద్గురూక్తముగఁ
 బూనియండిన పూర్వబోధను జెంది
 జ్ఞానాంజనము దృఢజ్ఞానానఁ జూచి
 కపటప్రపంచాంధకారంబు వాసి
 యప్పుడు స్థావరజంగమాకృతు లెల్ల
 మొనసి భూమి నడంచి మున్నీట ముంచి
 యనలంబులో వేల్చి యనలంబుఁ జేర్చు

యసలంబు నాకాశమందును గూర్చి
 ఘన మగుజూన్యమార్గంబున నిలిచి
 తఱచగ హంకారతత్వము ల్రీఇ
 నకసి మహాతత్వ మతివేగ దాటి
 శ్రీమహితానందస్సమను జేరి
 యాష్టాద మలరి దృశ్యావథు ల్రూఇచి
 సలవితానందుడై శాంతి వహించి
 వెలిలోను లోలోను వెలయునుగాని
 తెలివిన దానని చూచు దివ్యశాంతునకు
 వోలుగుకర్మంబు పెంద్రోవనుజేరు
 నిట్టిజీవన్నుక్కి యొంతు జూచినను
 బట్టుగు బరగు దపంబు చేసినను
 కాశిగమాప్రయాగలనైన లేదు
 వేశదేశంబులు దిరిగిన లేదు
 వెలయు సంసారము ల్వీడిచిన లేదు
 బలు త్సుత్పీపాసాలు వట్టిన లేదు
 శిలల భూమ్మల పూజ చేసిన లేదు
 తలవ దిగంబరత్వములలో లేదు
 జడలు దాల్చిన లేదు సర్వకాలంబు
 నడవులు దిరిగిన నలసిన లేదు
 స్నానదానసకామజపముల లేదు
 మానంబులను లేదు మాటల లేదు

వితరణంబుల లేదు విద్యల లేదు
 నృతములలో లేదు క్రతువుల లేదు
 మతములలో లేదు మహామలో లేదు
 సతతంబు నన్నియు సల్పువారలకు
 నలరంగ దివ్యస్విర్మాదిభోగములు
 గలిగి యాప్రణ్యముల్ కడ ముట్టఁగాను
 సమసీనప్పాడ చాల జన్మంబు లెత్తి
 శ్రీమములు వదుచుండు సరవిగ నెప్పడు
 గనుక స్విర్మాదిభోగము లిచ్ఛవియంప
 కను మనశ్శ్వది చక్కఁగఁజేసి పరము
 సద్గతిగాను విచారించి యప్పడు 100
 సద్గురుచే వేదసారంబు దెలిసి
 మమతను విడి కూటమార్గంబు చేరి
 అమలసాంఖ్యముతారకామనస్కములఁ
 గలిగిన యనుభవక్రమములం దెలిసి
 సలవిత శివయోగసచ్చిదానంద
 వై రాగ్యసుఖకేళిహర్షిలో మునిగి
 వై రాగ్యసండ వఱలుచుండంగ
 నవధూతభావుడై యాత్మను జెంది
 ప్రవిమలజ్ఞానంబు ప్రబలుచుండంగఁ
 దానను నహమును దగ్ధంబు చేసి
 తానను దానై యుండు తత్త్వంబు దెలిసి

నిగమాంతవే త్రయై నిలిచినవాడు
 మగు డిందురాడు జన్మము నె త్రయోడు
 మతీకొంద తీమహామహిమఁ గానకయ
 గురు నెఱుంగక కర్మగురుచెంతు జేరి
 గాథకుఁ జిక్కి దుష్టర్మార్థమార్థమున
 సాధనంబుగ యోగసరణులఁ దెలిసి
 యలమట నాసనాభ్యాసము లేచి
 చలమున బాహ్యలక్ష్మ్యములు చూపుచును 110
 కూలంకషములోనిగుత్తే గానలేక
 లాలితంబుగ మంత్రలయహారయోగ
 ఫలములం గోరుచుం బామరు అగుచు
 జలబుద్ధుదమువంటి జన్మంబులకును
 సిద్ధులం గోరి ప్రసిద్ధమై యోగ
 సిద్ధాంతమందు సుస్థిరమతి లేక
 అగణితవిషయసుఖాస్త్కా మిారఁ
 దగ మణిమంత్రసిద్ధక్రియల్ నేర్చి
 మతే పామురులకెల్ల మహిమలం జూపి
 తిరిగెదువార లీ దేహవాసనలు
 వీడఁగ నేరఱు వేదాంతమందుఁ
 గూడ నేరఱు వట్టికుంభనగాని
 వరము క్తీఁ భోఁ దెదువాడు త్రికూట
 మరయఁగ నిష్టమైనందును జెంది

నెలవుగ నా త్రివేణీసంగమమున
 జలకంబు లాడి విశ్రాంతివహించి
 వెలిప్రంచంబును విడిచి యాలోన
 నిలిచి చూచెడితెల్పు నే నని నిజము
 నరసినబ్రహ్మవిద్యాధురంథరులు
 నొరక్కొని కాయసిద్ధులు గోరంజోరు
 నూరక సంసారయు క్రూలై యుండి
 థారాళముగఁ దమ్ముఁ దాము చూచుకొని
 జలజపత్రంబులో జలముచందాన
 నలరి సంసారమునం దంట కెప్పు
 దుండుధన్యులు సిద్ధయోగులు గాక
 ఖండవిద్యలు నేర్చి గర్వంబు ఏంచి
స్తంభనమోహనోచ్చటనమంత్ర
 జృంభణంబులు సూప్తి చెలఁగెదువారు
 పవనయోగము నేర్చి పటుయు క్రీఁ చెంచి
 యవిరళంబుగఁ దటూకాంతరమంబు
 మహిమఁ జూపుటకుఁ బద్ధాసనంబునను
 సహజంబుగా నుండి జనుల మెప్పించి
 బద్ధులై యంతకుఁ బరమైన యోగ
 సిద్ధాంత మెత్తుగక చెడిషోఫువారు
 కదుపునిండఁగ నుదకంబును బీల్చి
 కదుపున మలమ్మలుఁ గడగి శోధించి

120

యివి యాత్మసిద్ధి యిం నని నిశ్చయించి
 మునమంకి తమలోన ముటిసెదువారు
 వాయుధారణసేసి వసుధః గొన్నాళ్ల
 కాయింబు వేయేండ్లు కాపాడువారు 130
 ఆత్మానుభవులుగ నరసి వీత్తించి
 యాత్మను గాంచిన యవధూతమూర్తి
 ఆల నభోమధ్య కుంభాకృతిగాను
 వెలిలోను వెల్లుచు విషయశూన్యముగ
 జలరాశిగతకలశంబుచందాన
 బొలుపాండ వెలిలోను పూర్వమై యుండి
 ఆతముఁ దాఁ గాక యంతఁ దా నగుచు
 సంతతానందాచ్ఛిచంద్రుఁ డై యున్న
 యతుఁడె యోగీశ్వరుఁ దతుఁడె ధర్మాత్ముఁ
 దతుఁడె పరాత్మారుం దతుఁడె సద్గురుఁడు
 ఇటువంటి గురుత్తత్వు మెఱుఁగక నీవు
 మటుమాయగాఁ జిక్కి మై నీడవలెను
 తనవారు పెఱవారు తగుపాటిబంధు
 లనియెదుఖుములు సత్యింబుగ నమ్మి
 ననుజూచి నీవు కానకు నేగఁదగునె?
 యని పల్చితివి మాయ ననుసరణగను
 భాసురమతి నిట్టి భావింబు విడచు
 నీసుతుఁడనుగాను నెఱివినుతల్లి

నానాడు కర్దముం దత్త్వీగ్రత్తము
 పూనిచేయటఁజేసి పుత్రుడు నై తిఁ
 గాన నే నీసామ్ము గాను నిక్కముగ
 మానసంబును నిది మఱచిపో తల్లి
 సుతుఁ డని నన్నికఁ జూడకు మమ్మ
 ఆతలాదిలోకంబు లన్నియు నేను
 ఒంచభూతము లేను బ్రణవంబు నేను
 ఒంచకోళం బేను బరతత్వ మేను
 గణతింప సోమ భాస్కర వహ్ను లేను
 ఆణవు మహాత్ము లేనఖిలంబు లేను
 సగుణాభావంబున సర్వమందుండి
 యగణితవిభవంబు లనుభవించుచును
 పరమైన నిర్దుణాభావంబు నొంది
 సరవి నంతటికిని సాక్షి నై యుందు
 జనయిత్రి నాయంద జగములు నుండు
 మొనసి నానాలోకముల నుందు నేను
 ఆలదర్షణంబులో నాననాబ్రంబు
 చెలువొందఁ బ్రతిఫలించినచందమునను
 నాయందు జగములు నానావిధముల
 మాయగ నీరీతి మలయుచు నుండు
 నటుగాన ముకురమందాప్రతిచింబ
 మెటువలె దబ్బురో యెఱిగి చూచినను

140

150

నటువలె నాయందు నఖలలోకములు
 మటుమాయగా నుండు మైనీడవోలె
 నగజిత్మైన విశ్వాకృతి యగుచు
 దగిలియం దగలక తనరెడువాడు
 గాని నిక్కంబు చక్కుగ విచారింప
 నేన కర్తృయు భోక్త నేన బ్రహ్మంబు
 అని స్వస్వరూపంబు నమ్మదు చూచు
 దనయుండు గా డని తద్దయు నెంచి
 కడుదురాశలు మాని కడుభక్తిం బూని
 కొడుకు నావేళ సద్గురునిగ నెంచి
 పావనచారిత్ర పరమపవిత్ర
 నీవంటిధన్యందు నీవంటిసుకృతు
 డేవిధమున నాకు నెన సుతు డైతి?
 దేవ జీవన్నక్తి దిరముగ నీయు
 మింతియ చాలు మతేమియు నొల్ల
 నంతయు విడచితి నయ్య నీ దయను
 ఏ నొల్ల భాగ్యంబు నే నొల్ల పదవి
 నే నొల్ల సంసార మే నొల్ల నెల్ల
 నీలీలు దెలియక యే యిన్ని నాళ్లు
 కాలంబు నూరక గడపుచు నుంటి

సకలలో కాతీత సత్యవ్యాప్తి తత్ప్రవ్యాప్తి
 మిక్కనెన నుపదేశ మోవయ్య దేవ
 అన విని కపిలు దయ్యంబ కీటనియై
 జనని నీ వత్యంతసద్గుణావతీవి
 కావున నీరీతిగా బ్రహ్మవిద్య
 కావలె నంటివి గలుగదా నీకు
 నని యిట్టు పల్కి సిద్ధాసనమందు
 దనతల్లి నునిచి యత్తత్త్వి లలాటమునఁ
 జెలువుగ వీఘ్నాతిచేఁ జూక్కు పెట్టే
 మలినంబుఁ భోఁ ద్రోసి మస్తక మంటి
 భోధింపుఁ దొడుగె నాపుణ్యసాధ్వ్య కొగి
 సాధురక్షకుఁడు నిశ్చలత నిట్టనియై
 నోయమ్మ నీవింక నొగి నిశ్చలముగ
 మాయాప్రపంచంబు మానసమందు
 మఱచే నిర్మాయవై మామాట నుండు
 మిరవుగుఁ బరమార్థ మేర్పటేంచెదను
 దేవ నీ విష్ణుడు దేహంబు గావు
 త వింద్రియంబులు నిజముగుఁ గావు
 నీవు శ్రీయును గావు నీవు నష్టంస
 భావంబు గావు గొప్పుగుఁ బుర్రమూప

థారివి గావు నిం దలడ వృత్త పశు
 థారివి గావు సత్యంబును వఱల
 భావనాతీత సద్భుతిహంబు నీవు
 నీవ యఖండంబు నీ వవ్యయంబు
 నీవ ప్రకాశము నీవ బ్రహ్మంచు
 భావింప నిను నీవు పరగ నెఱుంగు
 కనిపించువస్తు వెక్కడనైన లేదు
 అని యిట్లు పల్చిన నాయింతి సుతుని
 గనుఁగోని పల్చుఁ జక్కనియుక్కి మెఱయ
 విను మని యాతటి వెన్నుని కెలమి
 నేను బ్రహ్మంబు నై నిర్వికల్పంబు
 గా నుండఁగానె యాకరణి నిద్రయును
 ఆహారమును గల్లు నట్టుండు ఉమి
 యోసణి విచిత్రమై యున్నది దీని
 భావంబు దెల్పు తప్పకు మన్న నతఁడు
 దేవహూతికి నిట్లు దెలుఁగు దొడఁగు
 ఇని సోమనాథవిశ్వేషుని పేర
 ఇదవాక్యభవ్యసు బ్రహ్మాణ్యయోగి
 చరణాంబుజాత మట్టరణాయమాన
 పరిశ్రాన్ననిత్యసద్భావనిమగ్న

మానస యగువేంకమాంబికారచిత
 మైనట్టి రాజయోగామృతసార
 మం దెన్నుగా వ్యుతీయప్రకరణము
 పొందుగఁ దఱికుండపురిథాముఁ డైన
 వీరనృసింహాండు వేడ్కు గైకొనియె
 థారణి నాచంత్రుతార్థముగను.

వ్యుతీయప్రకరణము సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్త.

రాజయోగసారము

తృతీయప్రకరణము.

శ్రీ రాజయోగసుస్థిరమహశమహిమ
 సారమై వెలుఁగు ముజ్జగములయందు
 హరిణాత్మి నీ విష్ణు పడిగినప్రశ్న
 సరవిమై విను మది సంతసంబుగను
 ఘనతరమోహదుగభంబులు రెండు
 తనరారఁగా మనోధర్మంబు లరయ
 బలము లై తగుతుత్పొసలు రెండు
 నలప్రాణధర్మంబు లనఁబదుచుండు
 మర్మంబు విను జన్మమరణము లేవా
 ధర్మంబు లనఁబదు తల్లిరో వినుము
 ఇదియ మదూర్మలై యొల్లకాలంబు
 గదలక యాత్మను గలసిన ట్లుండు
 నాయాత్మ కొక్కటి నంట దూహింప
 నాయాత్మ సాన్నిధ్వి మందు సంతతము.

—३० పంచవింశతిప్రకరణములు. ०३—

గగనంబు శ్రీత్రమై గగనసంబంధ
 మగుచున్నశబ్దంబు నాలింపుచుండు

అనిలంబు త్వ్యక్తు లై యనిలసంబంధ
 మనఁదగుస్పర్ష మొయ్యనైనై నఁ దెలియు
 ననలంబు చత్తు లై యనిలసంబంధ
 మననొప్పు రూపంబు నరుదుగఁ జూచు
 జలము జిహ్వాయజలసంబంధ మగుచు
 విలసిల్లు రసమును వింతగఁ గ్రోలు
 జగతియ ఘూర్ణామై జగతిసంబంధ
 మగుచున్న గంధంబు నగునిద్ర దనరి
 వరుసగఁ బలుకును వాగింద్రియంబు
 చరియంపుచుండును జరణేంద్రియంబు
 సారిదిగ నిచ్చి పుచ్ఛుకొను హ స్తములు
 సరవిగఁ బాయుపస్తులు రెంటీవలన
 జలమలంబులను విసర్పించుఁ దల్లి
 నిలయంబు లై యుండు నెత్తి నెంద్రుకైన
 మనసున సంశయ మానుము జనని
 తనర సేమైనఁ జిత్తుము విచారించు
 నన్నియు నేను నే నని యహంకార
 మున్న తత్వంబు నుప్పాంగుచు నుండు
 సంతకికరణరూప మగుచు జ్ఞాతృత్వ
 మంతటఁ దా నెప్పు దమరుచు నుండు
 మొనసి ప్రాణాపానములు సంతసంబు
 జనని యచ్ఛాయసనిశ్చాయసరూపములు

నలినమత్రోమిత్రనాడులలోన
నలరఁ జరించు సోహం సోహం మంచు
నదియ జపాఖ్య మహామంత్రసంజ్ఞ

20

యదె జీవపరమున కై క్యంబు దెల్పు
నకుటీల మా హృదయంతరస్థలిని
నొకయష్టదళపద్మ మొనరుచు నుండు
నాణోన హంసదీసాకృతి యగుచు
దాలిమి మా నష్టదళములమీఁదఁ
గరువలి చలనంబు గల్లినకతనఁ
బరిశోభితంబుగఁ బ్రసరించుచుండు
నొకొక్కుక్కదళమున నొకొక్కుక్కచింత
తక్కుక గల్లుఁ దద్దర్మంబులెల్లు
వరుసఁగ దెల్పేద వారక తల్లి
సురరాజదళమున సుకృతంబుచింత
బలువహీన దళమున భత్తీంచుచింత
అల యమభాగమందలి పాపచింత
సరవి నై బుతిని దోషము లెన్ను చింత
నెత్తి వరుఱునిచిశ నిద్రంచుచింత
చాలవాయువుదిశసంచారచింత
యాలోన ధనదుని యలధర్మచింత
వఱల నీళాన్యాన వై రాగ్యచింత
సరవిగ నాజోయ్తి జలజమధ్యమున

30

బన్నుగనిల్చినః బరమార్థచింత
 తొన్నెన్నెన్ని చండంబు లీశరీరమున
 ఖండవృత్తులుగఁ బ్రకాశించుచుండు
 దండిగ నీవది దగనేమిగావు
 ఆవేళఁ జెప్పినయట్టిచండమునఁ
 బావస మగుపరబ్రహ్మంబు నీవు
 గగఁ మద్దములోనఁ గన్పట్టుకరణి
 నగణితంబుగ బ్రహ్మ మాబుద్దియందు
 బ్రతిఫలింపుచుఁ జిదభ్యాసాఖ్య నమరె
 నతుడు జీవుఁ డనంగ నలరారె వినుము
 అలరార నాచీవుఁ డాననాబ్బమున
 వెలసి జాగ్రతయందు విభ్యాతి నమరి
 స్తులాభిమాని రై సాంపుగ విషయ
 జాలంబులం గ్రీడ సల్పుచు నుండు
 తనరఁ గంతమునందుఁ దై జసాఖ్యమున
 ననుపుగ సూత్క్షదేహము నావరించి
 యంతరింద్రియముల ననుసరించుకొని
 వింతవింతగ స్వప్నవిభవంబు గాంచి
 తదనంతరమున రుద్రగ్రంథఁ జొచ్చి
 పదిలంబుగా నందుఁ బ్రజ్ఞాఖ్య నలరి
 కారణదేహంబు గైకొని యచట
 ధీరు దై యంతరింద్రియముల నడఁచి

శైఖసగార నట సుషుప్తిని జెంది యవల
 సురుచిర్మైన విష్ణుగ్రంథిఁ జొచ్చి
 ఘునమహాకారణాంగంబు ధరించి
 యనువుగ నచట తుర్యాఖ్య వహించి
 పటియు నందుండి బ్రహ్మగ్రంథిఁ జొచ్చి
 సరవిఁ దుర్యాతీతసంజ్ఞ వహించి
 క్రమముగ నాథారకములంబు చేరి
 ఆమర నచ్చట పరమానంద మేమ్ము
 కరమ్మర్థి క్షేముండి క్రమురం దిరిగి
 సరగున సామపంచకమును గూడి
 మొనసి యాజ్ఞాచక్రమున నిల్చియుండు
 వనజాప్తిఁ దుదయించి వచ్చినజనులు
 మురసి తత్తత్త్వార్థములు సల్పుపగిది
 సరయ భూర్భూమధ్యమం దాత్తుభాస్కరుడు
 నిలిచి యుండినవేళ నిథి లేంద్రియంబు
 నలరారఁ దమపను లన్ని గావించి
 యవల సుషుప్తియం దనుదినం బడఁగు
 నవియెల్ల నీవు పాయక విను మమ్మ
 అనువొంద నినియ నీవైనసుషుప్తి
 నను నిత్య మొండకు నశ్వరం బగుచు
 నీకు నాశము లేదు నిత్యం బటుంచు
 బ్రోకటుంబుగ శ్రుతు ల్పల్చుచు నుండు

కావున విలయ మక్కడ నీకుఁ గలదే?
 యావిధ మింద్రియావస్థల నైన
 భావమెల్లను తేటపఱచెద వినుము
 సావథానంబుగఁ జక్కఁగ నిపుడు
 ఎపుడు నీదేహంబు నెతేఁగెదు తెల్పి
 యెపుడు సుషుప్తి తా నెందును బోయె
 సహజంబుగా దాని సరవి నెట్లనిన
 నవం మనియెదుభావ మానుప్తిలోను
 లయ మైనవేళ నీ లాలితజ్ఞప్రి
 జయముగ నచట నే సాక్షిర్మై యుండు
 ఇది లేక యుండిన నింతలో నెలమి
 నిదుర మేల్కని లేచి నే నింతతదవు
 పొలువొండఁగా నిద్రఁ బోయితి నంచుఁ
 దెలియవా రెవ్వ రా తెల్పియు గాక
 యానిర్ణణజ్ఞప్రి యందుండఁగానె
 శ్రాని యహంకృతి పొడము గ్రమ్మరనె
 యానిర్ణణజ్ఞప్రి యట లేకయున్నఁ
 బూని దానికి నిదె పోక్కడై యుండు
 మంద్రమై దేహంబు మఱచ చేమనిన
 నం దహంకృతిక లేక యానిర్ణణాత్మ
 తాను దానై యుండు తన్నయత్వమునఁ
 గాన నహంకృతికరణి సంతతికి

నమర కారణ మయ్యి నాయహంకృతికి
 నమలాత్మ కారణ మని చెప్పుబడును
 ఆరీతి యొట్టన్న నయ్యహంకార
 మారయ సు ప్రియం దణగినయష్ట
 ఉండు వెలుంగుచు నుండును జ్ఞాపి
 యుండఁగే గద మతి యొకకొంతప్రాద్వ
 గనినపిష్టు నైన గ్రమ్మన లేచి
 గను నీప్రపంచసంగతు లాత్మ నిచట
 నుండక యున్న ను నూహింపరాదు
 ఖండితంబుగ సర్వకారణ మాత్మ
 ఆయహంకృతి హోతు వథిలకృత్యములు
 నాయహంకృతి శూన్య మైనవేళలను
 సత్యాత్మ కీప్రపంచక్రియల్ లేవు
 నిత్యమై జుద్దమై నిర్వికారమునఁ
 దాను దానై తాను తనలోన వెలుఁగు
 గాన నాత్మయ నిర్వికారనిర్మణము
 ఇల స్వయంబోయితియై యిది ప్రకాశించె
 లలిఁ దలంపంగఁ గాలత్రయంబునకు
 ఆరయావస్థాత్రయమునకు దేహ
 కారణాలకు మూలకారణం బగుచు
 సుక్షేత్రనయనాగ్రసుషిరాంతరమున
 నక్షయం బై పరమామృతనిత్య

పరిపూర్వమై పరబ్రహ్మమై విమల
 తరమై పరాత్మరతత్త్వమై భేద
 రహితమై యమితమై రమ్యమై చూడ
 నహజ్మమై యచలమై శాంతమై యొనర
 సదమలవేదాంతసారమై మఱియు
 నిదురకు మొదలుగ నిర్మలం బైన
 తెలివికిఁ దుదయైన దేవిష్ణు మగుచు
 సలవిత మై పర్వసాతీ రై దనరి
 గణనాధికానందకారియు నగుచు
 నణవుకు నణవైన యనవరతంబు
 నామహత్తుకు తుహతై రెంటికన్న
 తా మించి పరమసత్తామాత్ర మగుచు

80

వెలిలోను జూన్యుమై వెలిలోను నంది
 వెలిలోను గాకయ వెలుఁగుచు నుండు
 అది సీవుగాఁ జూచి ఎంచనంద మొందు
 మదియెట్ల నే నౌను నని యంటివేని
 అద్దంబులోఁ జూచ్చినటువంటి గగన
 మద్దంబు భిన్నమైనప్పాడు తనకుఁ
 గారణమైన నాకాళానఁ గలయు
 నారీతిగా బుధి యణగినపిదప
 పరికించి జీవుఁ డన్చుంచవింశకుడు
 అరయఁగ పడ్చింశకాభిథానంబు

కల్గిన యాబ్రహ్మకళయంద గలయు
సెలనాగ భావింపు మిది సౌఖ్యసరణి
నిచి శాస్త్రములచేత నెఱింగినంతటనే
పొదలెడుసంశయంబులు వీడరాదు
వరశక్తి సుజ్ఞన వై రాగ్యసరణి
సరయుచు నీయోగ మనవరతంబు
మననంబు చేసి సమ్మత మొందవలయు
మననంబు సేయక మటి యుండిరేని
యామనంబున నింద్రియాదులఁ గూడి
కామాదిశత్రువర్గము నాశ్రయించు 90
కావున మదిఁ జక్కఁగం బట్టి నిలుప
గావలె నిల్పి కెక్కఁడి దీ మనంబు
తారకయోగావథాని రైనట్టి
ధీరుడు దాని నిందించఁగ సేర్చు
నని యిట్లు పలుకఁగ నాచంద్రవదన
తనయుని జూచి సంతస మార ననియె.

— తారకలక్షణము. ० —

ఓతండ్రి తారకయోగలక్షణము
భ్యాతిగఁ జెప్పి న స్నదతేర్చు మనఁగ
నానంద మంది మహామహాందు గని
పూని యిమ్మెయి నొగి బోధించఁ దొడఁగే
గ్రమముగ సకలయోగంబులయందుఁ

విమల మై శ్రేష్ఠమై వెలయు తారకము
 వినవమ్మ యాది రెండువిధములై యుండు
 నొనర పూర్వాపరయోగంబు లనఁగ
 నమర సచ్చట పూర్వ మగుతారకంబు
 క్రమముగ రాజయోగం బహరంబు
 గరిమ్మమై పూర్వయోగము తోల్లు వినుము
 దిరముగ సెల్ల మూర్తిమయంబు నగుచు
 భాసురీల దూషగుణంబు లై న
 యాసోమసూర్యచింబాంతరాళమునఁ 10)
 దళతళవెలిఁగెడు తారకలోన
 నెలవుగ నొనగుర్చి నిటలంబు చేర్చి
 యొక్కింత భూయుగం భౌనరంగఁ బై కి
 నిక్కించి నడిమింట నిచ్చి చూచినను
 అచట నాత్తప్రత్యయింబు లావేళ
 ప్రచురంబు లై తోచు బహువిధంబులను
 అవి చూచుచును మనం బట్టటు వోక
 యవిరళప్రజ్ఞతో నచట నిల్చుచును
 మన మట్ట నిల్చిన మారుతం బపుడు
 షనివడి తాఁ బట్టువడియుండు నచట
 పొసఁగ మారుతమనంబులు గుండి యున్న
 నసదృశం బగుబుధి కష్ట డేకాగ్ర
 భావంబు కల్లు నాభావంబు సగుణ

భావంబు లేల్ల తప్పకమాచుచుండు
 నామూపు ప్రశ్నయం బఖ్యాససరజి
 మాచుచుండఁగ నఁదు సుచిదంబురాశి
 యందు నృశ్యంబులు నడఁగి యిన్ని టిక్కిఁ
 షైంపినయెఱుక తా శేషించి యుండు
 మొససీ థాయితథాయినములు లేక యుండు
 వినరాక యిమ్ముగ వెల్లుచు నుండు 110
 శని యమనస్యాఖ్య మగువరయోగ
 మదియ దానికిఁ బరం బ్రథెనని లేదు
 క్రమముగ సకలయోగశిథానములకు
 చమణీయ మై తాన రా జగుచుండు
 కావున రాజయోగం బనుపేర
 పావనమై గోప్య భావ మై యుండు
 మురువుమిారఁ ద్రికూటమునకుఁ బూర్యానఁ
 బరికీంప నొప్పును భావనానలము
 దానిపై భూమ్యాది తత్ప్రయంబు లైదు
 పూనిన వర్ణము లౌభుయాందు చుండు
 నానిగ్గులో నుండు ననలమండలము
 దానిలోహల నుండు తరణిమండలము
 మఱి దానిలోఁ జంద్రమండల ముండు
 నరుదుగ దానిలో నంకురం బూకటి
 అంయు భవ్యాకార మై చెల్య్వమిాన

నది బీజ మై యుండు నఖిలంబులకును
 అచటు బ్రవ్ర్తించు నథిలదృశ్యములు
 ప్రచురంబుగాఁ బరాత్వరవస్తు వరయా
 ఘనత రావో జోయైతిగతిని రేషవలు
 మొనసి యంతర్భవ్యముల వెల్లుచుండు 120
 నారయ నుచనిషదర్థసూచకము
 వేఱు చిత్తములేక విన దృఢంబుగను
 అలరార నీలతోయదమధ్యమందు
 వెలుఁగు విద్యాలైభవిధమున మఱియు
 సురచిరసీవారసూకంబు పగిది
 నరయ నీలచ్ఛాయ నలరుచు మఱియుఁ
 జెలువంద పావకశిభిదానినదుము
 బలముగ వ్యాపించి పరమాత్మ యుండు
 నిది బ్రహ్మ మిదె శివుం డిదియ విష్ణుండు
 నదియ దేవేంద్రుండు నదియ యత్సరము
 అదియపో పరమంబు నదియే స్వరాట్టు
 నదియ సత్కామాత్ర మని యార్యజనులు
 తఱచుగ తై వభేదంబు లెన్ను దురు
 పరతత్వమున భేదభావంబు లేదు
 నామరూపంబు లెన్నుఁగ వేఱులైన
 హోమంబునకు భేద మెందైను గలదే?
 ఆరీతి వెల్లు నాయాత్మఁ జూచుటకు

సార్వమై యుండును శాంభవిముద్ర
 వలనొప్ప క్షలయ గావలె నెట్లులనిన
 నుల పాణ్యమిదృష్టి యమవసదృష్టి 130
 అల చౌర్వమిదృష్టి యనెడుసంజ్ఞ లను
 విలసిల్లుచును మూడు విధములై యుండు
 సరగ నీమూటిలోపల తొలిరెంటి
 బరిహరింపుచు మహాప్రజ్ఞ దీపింప
 సరవి మూడవమాపు సాధింపవలయు
 సరయ సేర్పున లక్ష్మీ మనువెలదృష్టి
 కలిగి రెప్పలపాటు కలగకుండినను
 విలసిత మగుశాంభవిముద్ర యగును
 జ్ఞముద్ర ధరియించి యేకాగ్రమతిని
 యామద్వాయము చూడ నపుడుమానసము
 కరువలి క్షీరోదకన్యాయ మగుచు
 బరువడి గూడి లోపల నిల్చియుండు
 నొనరంగ నందులో నొకటి చలించి
 చన రెండవవియు నాసరణిదీపింప
 నారెంటి నొకచోట నమరంగఁ గూర్చి
 సారంబు తనర నిశ్చలత వహించి
 సిర్వికల్పసమాధి నిలచిన నదియ
 సర్వాఖు గనుఁగొను సత్పుథం బరయ
 రాజయోగంబు విరాజమానంబు

నైజవత్తా సచ్చిదానందపదంబు 140
 పాణ్పించి బుద్ధి నీభావంబునందు
 నాటించు మని పల్సు నందను జూచి
 నాతంక్రీ సచ్చిదానందలక్షణము
 ఖ్యాతిగఁ దెల్విన స్వర్యణించు మనిన
 జనని లీక్షించి విశ్వాసంబుతోడ
 మునిరాజచంప్రందు మొనసి యట్లనియె
 నలీనాక్షి సచ్చిదానాదప్రభావ
 మెలమితో నిష్ఠడు నీ కెఱిగింతు వినుము
 లలి నొప్పచున్న నీలజ్యోతిలోన
 విలసిత చికిందు వెలుగుచునుండు
 సరస్వమై యచ్ఛట స్ఫుటిక తేజంబు
 చిర్మైన యాకరశివక్కై యుందు
 జనని యాశివకళ సత్తన నొప్పు
 ననథు చికిందుచి త్రంగఁగఁ చెంపొందు
 నడి రెండు గలయట యానంద మగుచు
 వివరంబుగఁ దత్యవిదు లెఱుంగుఖారు
 ఒన్నంగ నదియ నింకొకరితిగాను
 వినుము చెప్పేద దానివేష్ట నోతల్లి
 కనుఁగొన నీసర్వకామదూకములు
 ననువుగ సచ్చిదానందంబు గలదు 150
 ఈమూర్ఖనామంబు లెసలారుచున్న

నల య స్నేహాతిప్రీయములు భావింప
 సత్తులింగ మనంగ సహజమై యుండు
 చిత్తన నంగంబు చెలువంబు మొరు
 నీరెండు నొక్కటి యే రై నదృశ్య
 కారణమై ఇశ్వరగ్భమై వెలుగు
 నలఘునాదము లింగ మనఁగఁ చెంపాండు
 నల బిందు వగుచును నమరు నారెండు
 ఫునత సాంఖ్యం బైన కళ యగునదియ
 పెను వగునాదంబు బిందుకళయన
 నీమూఁటి కాథార్ మేస్తాన మనిన
 కొమల మైన త్రేసూటప్పులమున
 లలిత్తమై యొచ్చనీలచ్చాయవలెను
 పొలుపాండునట్టి యాపోజ్యోతినదుమ
 విలసితచిచ్ఛిందు వెలుగుచు నుండు
 నలక నాబిందులోన లఘునాదంబు
 పలుకుచు నుండును బరమార్థ మైన
 కళనాదబిందునంకలిత్తమై యుండు
 అడె మూలక్కుతీయు నడె దేవహూతి
 పవిలంబుగాను ఉధింపద తత్పవములు 160
 ఆసిపదభావ మింకలక తేటగను
 పొసగఁ జెష్టేవ విను బొంపిరివోవ
 తనరంగఁ ద్వింపదార్థము జీవుఁ డనఁగ

విను తత్పుదార్థంబు విమలచిదాత్మ
 శశెంటి కైక్యింబ యొస నసిషదము
 సారోక్తిగా నీవు సరణి భావింపు
 మదె తత్య మదె భావ మదె నిరాలంబ
 మది సర్వసాత్మీ నీ వదియ తలంప
 నలరంగ నీచంద మనవరతంబు
 తలఘుచు నుండు నంతర్లక్ష్మ్యమందు
 వెలుపల లోపల వెలిని యానదుమ
 పొలుపొంద వెలుగు నాపోబోయితియందు
 నిదుర జెందినరీతి నిల్చితివేని
 యదియ యంతర్లక్ష్మ్య మని చెప్పుబడును
 అది మహాకాశచిదాకాశ మనగఁ
 బొదలు చిదంబరం బొనరంగ వినుము
 తనరార నీనభాధారము చేసి
 రొఱనరంగ నొకటితో నొక్కటిగూర్చి
 యగణితం బైనచిదంబరసలిని
 తగ నిల్చ నదియ యాతర్లక్ష్మ్య మగును
 జనని నీమనము నిశ్చల మైనదనుక
 మొనసి యంతర్లక్ష్మ్యమద్ర యేమరకు
 మది యేమతేన నిర్జరాముల కైన
 మది సంశయంబులు మానవు దల్చ
 కావున నీవిన్న క్రమము దప్పకయ

కైవల్యచిన్నాత్రకశయందు బుద్ధి
 సాటించి సచ్చిదానందపదంబు
 పాటించి నీపని భావింపుచుందు
 తేలిసిన తెల్వ్యయుం దెలియని మఱపు
 తేలియ కానందదాఖ్ఠిఁ దేలి యుండినది
 బ్రహ్మసాత్మాత్మారపద మని తేలియు
 బ్రహ్మసుభవ మందె షట్టుగ నిల్ప
 మెఱుక నీ వనుచు నీ వెఱేగినవెన్క
 వఱల నీదేహంబు వాసన ల్పగుడ
 కలిగిన నది బంధకము గాదు నీను
 వల నొప్ప సాదృశ్యవాక్యంబు వినుము
 చెలువొంద ముత్యపుజెప్పలో ప్రాలి
 సలిలంబు ముత్యమై సరవిఁ జిప్పన్నాగి
 తొల్లిటీవలె నీలతోయమై పోవు
 తల్లి నీ వారీతి ధన్యత నొందు
 నీయాత్త నీవమై నిల్చినవెన్క
 మాయ నిన్నంటునే మాయ యేదనిన
 నిన్నుఁ గానక తన్ను నీ వన భ్రమసి
 యన్నాళ్ళ ఇరమార్థ మెఱుగకయున్న
 ఇవియపో మాయ యిం కెయ్యది గాదు
 మది నెన్న నొకరూపు మాయకులేదు
 అదియ నిర్వచనీయ మదియనిగాదు

అది గల్లి లేనివి యదియయవిద్య
 యదియెట్ల జని యుంచు నది యెట్లు లడుగు
 నది తేటకఱచు మనంగ నిట్లనియె
 పరిశుద్ధవైన నభంబు వీత్తింప
 సారినె నీలచ్చాయ చూపట్లునటుల
 నిక్కలమై వెల్లు నిక్కణమందు
 గర్జంబు గర్జగఁ గల్లినమాయ
 యెందెండు జూచిన యేకమై పొంకి
 యుంకి యంచును జూడ నుండును మాయ
 యెందు లేవని చూడ నెటులేదు మాయ
 యందునే లత్యమాకాశంబు నందు
 నెటువలె దబ్బురో యెఱుకతోఁ జూడ
 నటువలెనే దబ్బు కై యుందు మాయ
 యావివరదాక ని స్నేహసినమాయ
 మకితోడ సీమాయ మాయమై పోయె
 మాయలోఁల మాయ మహానీయమాయ
 యాయఖండజ్ఞప్పి యెఱుగనిమాయ
 యాటువంతిషరమార్థ మిథాత్రి లోన
 కుట్టలచిత్పులకు సద్గురుమాషకులకు
 నత్యంతవిష యేంద్రియాసక్కులకును
 సత్య మాహించని సంశయాత్ములకు
 భీతాత్ములకు మిత్రభేదవాదులకు

తృతీయాస్యలను నిర్దయాత్ములను
 రామంబు గల యహంకారచిత్తులను
 గామకర్మస్తకి గల్లువారలను
 సుషదేశ మచ్చిన మారకలేని
 విషరీతసంశయవితతులు చెలఁగు
 గాన ధృతిజ్ఞానకలితులు గారు
 గానసీసచ్ఛింధ్య గావలే నంచు
 నడిగి నష్టాడనిశ్చితాధ్యః దటంచు
 నెక్కబాయకే విద్య యయ్యఁగరాదు
 తసివ్య క్ష్ముం దీం కెవఁ దంటివేని
 సావనవై రాగ్యాషద్భతు లెటేగి
 తలఁగక మొదటి సాధనచతుష్యయము
 చెలఁగ కభ్యాసంబు చేసినవాడు
 శమవమాదులు గల్లి సద్గురుపాద
 కమలంబులే గతి గౌ నమ్మివాడు
 కనులముండఱ పరాంగన నిల్చియున్న
 తను గన్న తట్టిగఁ దలఁచినవాడు
 గమలవి త్తముల లగుషడిన వీట్టించి
 శక్కనునఁ ఇనకేలు చాఁచనివాడు
 ఎక్కుడి సంసార మెక్కుడ గల్లు
 నెక్కుడ నముగు నే నెవ్వ దటంచు
 దనుదాన వెంకుచుం దనమనంబునను

పని బూని యాశ్వరార్పణము చేయుచును
 విగతసంకల్పః దై విహితకర్మ ములు
 తగ సల్పుచును భూతదయగలవాడు
 సంతతంబును యదృచ్ఛలాభమునకు
 సంతసింపుచు సాధుజనులతో మైత్రి
 శాంతవర్తనముచే సలైపువాడు
 శాంతవేత్తల నొక్కసారి వంచించి
 యది దెల్పు మిది దెల్పు మని త్వరపడక
 సదమలుఁడై ధర్మ మనవరతంబు
 కారణగురుమూర్తిఁ గన్నాన్నలోన
 సారెకు మెలఁగుచు సాఖి యింకేమి
 శరణంబు లేదు విచారణద్వయంబ
 శరణంబు నాకు నిశ్చయముగా ననుచు
 బదరి తా నడుగక భక్తి యేమరక
 చెదఱక శుశ్రూష సైదువాడు
 అవనిలో విద్యకు నష్టః దై యుండు
 నవలసంశయములు నన్నియుం దీరు
 నిటువంటిసవ్యద్వ్య నెఱుఁగనేరకయ
 నుటుమాయచే జిక్కి మదమత్తు వైన
 ఘోరాత్మకులువారు గౌత్మేలు రాక
 సారి కెక్కడిది జీవన్నక్కసుఖము
 అందందుఁ బాంతిర్యగ్గంతుతతుల

యాదు జనింపుచు నడుగుచు నుండు
 పొలుపొందనటుకొంత పుణ్యవేషంబు
 కలిగి యామనుజుడుగాఁ బుట్టి యపుడ
 కనవచ్చ మోక్ష మేగతినైన నిప్రదు
 గనలేనివానికఁ గల్లునే యవల
 నిప్ర డిట్టె సుజ్ఞాన మెఱుఁగనివారు
 చపలాత్ములై మతీ జన్మజన్మమున 220
 పాపంబు చేసి తత్కారంబు లేని
 కూపాన మతీ మునుంగుచు దేలుచుందు
 రిటువంటిసంసార మెసలారు చుండి
 పటువిరక్తిని దోసి పరమాత్ముఁ దైన
 కారణగురు చేరి కడతేరినట్టి
 థిరమానసుఁ డాదిదేవుఁ దైనిల్ని
 ఐన్నుగఁ దనఘుటప్రారథమునను
 ఎన్నిచినంబు లిం కీథరయందు
 విహారింపుచుందును విశ్వ మంతయును
 మహిమ మిం వినోదమాత్రుఁ దైన చూచుఁ
 దలఁపున విధినిపేదము లెంచఁబోఁడు
 చెలఁగి తా నొకరిని సేవించఁబోఁడు
 భేదవాదులతోడ చిట్టుగఁ దర్క
 వాదము లాడఁడు వదఱ డెప్పుమును
 ఎందుఁ జూచినఁ గాని యొఱుఁగనివ ని

చందంబుతోఁ గడు సాత్మీకుఁ డగును
 నతులప్రకాశుఁ దై యానంద మొండు
 నతుఁ డిల నవధూత యనిపించుకొనును
 విలసితముగ బ్రహ్మవేత్తలక్షణము
 తేలిపెద విను మింకుఁ దెఱుఁగునోత్వు
 గురుకటూక్షంబున గుత్తియందు భుమసి
 గురుతరసంసారగోప్యియందుందు
 నమలుఁ దై లోకిక మనుసరించుకొని
 యమరంగ శత్రువుత్రాదుల బ్రహ్మ
 భావంబుగాఁ గని పరమత్తైవ్యక్త్య
 భాన్మదై యెపుడు నిర్భరచిత్తుఁ డగుచు
 వాసి నిందియముల వ్యాపారములను
 జేసి యడంగును సిద్ధం బటుంచు
 పరమాత్మ తా నను భావ మేమనక
 యరుదుగ సంసారి యగు నొకవేళ
 నుప్పాంగి యోగిర్మై యుందు నొక్కతతీ
 నెప్పు డెట్లుందుట నెఱుఁగంగరాదు
 ఘునమైన రాజయోగప్రకారమును
 దనయభీష్మముగ స్వతంత్రుఁ దై మఱలు
 జల మంటనట్టియా సరణి దీపించు
 నలరు దేవాంబున నబ్బపత్రమును
 దనరంగ జలమును దా నంట దెపుడు

మనుజులు కొండ రా మహిమఁ గానకయ
 సంసారియై మనచందంబునుండి
 హంసస్వరూప మె ట్లగును వీఁ డంచు
 దూషించుచుందురు దొడరి యారీతి
 దూషించువారికిఁ దొలఁగక యోగి
 చేసినదుష్టియ ల్చేరు నాక్షణము
 వాసిగఁ గొండ తా వరయోగియందు
 నిలుకుడగా భక్తి నిల్వి సంతతము
 వెలయుఁ దద్దుణములు వినిపించు చున్న
 వారికి నాయోగి వాంఛలు లేక
 ధీరుడై చేసినదివ్యప్రశ్నములు
 చేరుచు నుండుఁ బ్రసిద్ధంబుగాను
 సూక్తే కౌనుసారంబుకొఱకు
 నిక్కలు డగుయోగినేర్పుసం జేయు
 కక్కముల్ రెండుభాగంబులై పోవు
 నత్తనికి సీరెండు సంట దూషించు
 నత్తుడు నివ్యపయుఁ దై యూసందమ్ముండు
 అల తొలియవధూత యా బ్రహ్మవేత్త
 పొలుపొందుసుయము పొందుచుండునోగి
 అత్తుడు విరక్తుఁ దై యడవిలో నున్న
 నిత్తుడు సంసారియై యంటలోనున్న
 నెక్కవ తక్కువ లేన్నంగరాదు

240

బలుమాటు కొండఱు పల్ముచుండుదురు
 దానికి వృత్తి సంతతమును గల్లు
 గాన నావృత్తి యఖండప్రపాహా
 రూప మా నది యాత్మ రూపంబు గాదు
 కాణట్టురహిత నిక్కంబుగ వినుము
 ఆనందమయకోశ మట పంచకంబు
 దానికి నభిమాని తనర మాయావి
 పరగంగ సైంధవో పాధిచే నతఁడు
 కర మొష్టజగములు గల్పించు నడఁచు
 ధరశుద్ధసత్యప్రథాన వైనవియై
 యిరవొంద మాయను నెసలారఁ దల్లి
 మాయావి యరయ బ్రహ్మం బసును క్తి
 పాయక కొండఱు పల్ముచుండుదురు
 వనజాస్య యదైవైతవాదులమాట
 కనుమతించక మిథ్య యని తలంచుదురు
 అతఁ డీశ్వరుండు విశ్వైకకారణాడు
 అతులితమాయావి రైన దెట్లనినఁ
 బూని చెప్పెద నది పొందుగః దెలియు
 భూనభూతోయదముల జలబిందు
 మొగి సదాంతర్భావ్యముల ప్రతిఫలిత
 మగుచున్న యిటువంటియాకాశ మటుల
 ఉలఘుమహాబింబ మాత్రుఁడై తనరి

వల నొప్పగాను సర్వ్యజ్ఞత్వముఖ్య
 విలసితగుణగణాన్వీతుఁ దైనికతన
 నలినలోచన సగుణబ్రహ్మా యనఁగ
 నటిషుంపు చుండు నానావిధంబులను
 నటు గాన నిద్రుణ మని చెప్పురాదు
 మఱి తల్లి విను మన్మమయ్యోశ మమరఁ
 గర మర్థి నీస్తూలకాయమై యొప్పే
 నవ్యలకోశత్రువుఁ ంబు భావింప
 నవ్యల సూక్ష్మాంగ మలరారు చూఁడ
 ఆలఘుపంచమకోశ మయ్యైన గారణము
 తలప మాయారూపు తను వయ్యై నట్లు
 ఆమాయ నాత్మజ్ఞు లందు లే దండ్రు
 వామాత్మీ సంశయవారితంబుగను
 పరఁగఁ జిత్తుమును నభస్తులమైన
 సురుచిరం బాశ్రుయ శుద్ధవిజ్ఞాన
 పటిమచే నై శ్వర్యర్థభావంబు నొందు
 నట భ్రాంతిఁ గల్లినటువంటిమాయ
 సకలాశ్రుయబ్రహ్మా సంవిత్తుఁ చేత
 నకలంకముగ నష్ట మాక్షణంబునను
 జననిబుద్ధాభుద్ధజను లిందుఁ గొంద
 ఆనుమతింపక యసందు రాయు_కీ వినుము
 ఆలరంగ రజతాని కలభిన్నధర్మ

ములు గల్లి యాభాసమును గల్లే సంచు
 తొలినుండి భిన్నసత్తులు గావు విశ్వ
 ములకుఁ బర్బ్రహ్మమనియెదువాడు
 ధరణీశ్వరుని వేదతత్త్వందుగాని
 కరగ మూర్ఖుం డట్లు భావించు గలడే?
 ఆటువలె నిశ్చయం బండె నీమనము
 నిటులైన విశ్వ మేదెను దలంచంగ
 మచిలోను దన కునుమానంబు కొంత
 కదిని యున్నందున కలై నవ్యేళ
 జనని యిష్విలపుచ్ఛ సద్గ్రీహ్మ మనఁగ
 ననువొండఁ బంచకోశాతీత మయ్య
 నది యసత్యం బన్న ననృతంబు వెలయు
 నదియ నీవును నేను నథిలపిశ్వంబు
 సచ్చిదానందాభి సంపూర్ణ మగుచు
 నెచ్చక తగ్గక యేకమై యుండు 300
 నది మనం బండె దదన్యభావమున
 విదితంబుగాఁ జూచి విశ్వంబు మఱువు
 మది యెట్లనిన నీసమాధానమతిని
 ముద మొప్ప వినుము నే మొనని చెప్పేచను
 పని బూని వామగుల్చమున నాథార
 వనజంబు పీచించి వామేతరంబు
 వామాంకతలమున పై పుగ నిడిన

యామహానీయముక్కొసన మాయె
 నియ్యాసనంబున నేకచిత్తమున
 నెయ్యంబుతో నిల్చి నిక్కించి నడుము
 దృష్టి నానాగ్రానఁ విరముగ నుంచి
 యష్టమదంబుల నడఁచి పిష్టుటను
 ఫుటపటాదులమాయగాఁ జూచి యచటు
 ఫుటిత మైనవి సత్తుగాఁ గనుంగొనుము
 ఆసత్తు విస్మిరణాకార మగుచు
 భాసురచిత్తుగఁ బ్రంబలుటఁ దెలిసి
 రహిస్థులసూత్కుగారణముల వెలుఁగు
 సహజవస్తువు నేకసరణిగఁ గాంచి
 ఆరయ ననే కోర్చు యండకోశములు
 వరుస నావరణతత్వముల నన్నిటిని 310
 శైచ్ఛుగ నోతల్లి యెలరార వినుము
 సచ్చిచ్ఛై కృంబుగ సమరసింపుచును
 అ స్తోభాతులచేత నడఁచి వై చుచును
 వస్తుమాత్రం బెల్ల నారూప మంచు
 నారూప మెంచ స్వయంజ్యోతి యేక
 మారూఢి సరణిచే నాత్తుగాఁ గనిన
 నాయూత్తు నాపిమథ్యంతము ల్లాలఁగి
 మాయావిరహిత్తమై మదిభేద ముదుగు
 నస్పదు ఫునసచ్చిదానందపూర్ణా

మొఘగ నీవగుదుర్నీ లోకముల
 కరమర్థి నశ్రదు జగద్యాసనముల
 వారంకొని మనమందుఁ దోచినగాని
 హ స్తిభాతులచేత నాత్తగాఁ గనుచు
 ని స్తరంగం బైన నీరథింగిది
 కల లేనినిద్దరగతిని భేదంబు
 తొలుగి సంపూర్ణమై తుర్వ్యమా నంచు
 నిర్వ్యకల్పంబున నిశ్చలత్వమున
 సర్వ మఖండమై సత్యమై నిత్య
 శుద్ధబుద్ధవిను క్తి సొంపొంది పరమ
 సిద్ధాంతసిద్ధమై చెలుగుచునుండు
x 20
 నోయమ్మ యచట నేనుండినయషుడ
 నీయాత్త నర్చించు నిశ్చయంబుగను
 వలనొప్పఁ దెలియఁగ వలెనని యాత్త
 నలరార నర్చించు నట్టిచందంబు
 క్రమముగఁ దెల్పై నుత్కంత దీపింప
 నమలమానస ర్మైన యాదేవహూతి
 అలఘుత్వ మైనముక్కాసనమందు
 నలువొందఁ గూర్చుండి నడుము నిక్కించి
 మెడ దృఢంబుగ నిల్చి మిహీరాబరిపుల
 నడరంతఁ గూర్చు నాసాగ్రంబు చేర్చి
 అనుషమనదోషధ యనువహించు లోను

జనియంచినట్టి విజ్ఞానదీసంబు
 కరమొస్య మతియను కరమునం బూని
 చూరవగ హృద్యిధిఁ జూడ్చి శోధించి
 అచ్చటినాళంబు లచ్చటిక్రమము
 లచ్చటిచోద్యంబు లరసి చూచుచును
 చెలువగు దేహ్మశ్చిమభాగమందు
 నిలిచి వీణాదండ నిజమై తనర్చి
 యొనర దీర్ఘాన్నియు నొఱఫుగ నమరి
 తనుతరంబై బిసతంతుచందమున
 330
 సుమచిరం పైన సుమచ్చంబునంటి
 కరమర్థితో నూఢ్యుగమనంబుచేతః
 జై స్నేలరిన మేమశిఖర్మమై జేరి
 కన్నచోటున బయ ల్యాలయ భావించి
 నొలయ కఃపుడు వెలి చూపులోఁ జూపు
 నలరారఁగఁ జూచి యట రెండు నిడచి
 మహానీయతరమైన మధ్యలక్ష్మీమున
 సహజంబుగా నిల్చి సంతసమంకి
 నెలవుగ నాత్రీవేణీసంగమమునఁ
 జలన మొండక నిల్చి స్నానంబు చేసి
 లాలితజ్ఞమై కళామాత్రమైన
 లీలనొందెడి యాత్మ వింగంబు గాంచి
 అర్థాలి దీపింఁ నర్చింపఁ దలచి

పేర్తు గల్లిన చతుష్పుడుందుంచి
 అమలవూ తత్క్వమన్యాదివాక్యములు
 క్రమముగ మంత్రము ల్లా స్తురింపుచును
 బ్రణవం బనెదుఘుంటుపట్టి వాయించి
 గణనము చేయక కామాదులనెదు
 ఘునవిఘ్ను కారిరాక్షససమూహముల
 మునుకొని బలుదూరమునఁ బారుదోలి 340
 కూర్తుతోఁ బూర్వ మాగురుని కర్పించి
 కర్ననిర్మాల్యంబు కడపటు దోచి
 అలమట శమదమం బనెదుతోయమున
 నలరు నర్మ యము పాద్య మాచమనంబు
 నలునొప్ప నొసఁగి స్నానంబు చేయించి
 బలమైన సమదృష్టిభావన యనెడు
 పరిశుద్ధసాత్మ్యకాంబరము ధరించి
 యదుగు శక్తిత్రయము నొనఁగుర్చి
 తనర యజ్ఞాంపుతంబుగ నిచ్చి
 యనుపమసద్విద్య యనుగంథ మలఁది
 తనభూతదయ నక్షతలుగ ధరించి
 సునయగుణములను నుక్రతవాసనలు
 తనరుపుష్పములు సద్భుత్కీయన్మాజ
 మనమురంజల్ల సమ్మతముగఁజేసి
 రమణీయమగు నంతరంగచతుష్ట

యము ధూషముగనిల్చి యథి లేంద్రియా
 ప్రసుదమువేర్ని దీపంబుగ నొసంగి
 యమరినజవతత్యై మగుసుధారసము
 మునుకొని నై వేద్యముగ సమర్పించి
 తనరార నానందతొంబూలమిచ్చి3:0
 ఉగాత్మప్రత్యోయ ప్రభ సముజ్యులము
 : ఉగ సువర్ణపుష్పంబుగనిల్చి
 హంచభూతములఁ బహంచమంతయును
 హంచార్పులుగ సమర్పణమొర్పఁజేసి
 ఆట చిత్తవిశ్రాంతి యనుప్రదక్షిణము
 హటుముదంబునఁ జేసి బ్రహ్మాక్యమనెడి
 ఘనవమస్కార ముత్కంతతోఁజేసి
 తనలోనిసరమాత్మ దాఁ జూడఁగాను
 చూపురూపుననంట్ట సొరికిగనట్టి
 చూపురూపైక్యమే సుస్థిరమైన
 ఆత్మలింగము తాసయ్యై ప్రకాశించు
 నాత్మానుభవమునం దలరుచుస్కి
 మననంబు మఱచియు న్ననుజెందుసప్రదు
 మొనయ జ్ఞాత్మజ్ఞానములు జ్ఞేయమందు
 గుంధమై యవివేకగూర్చి యంతయును
 రూథిగ సచ్చిత్సురూపమైనట్టి
 నిర్వాణపదమందు నిండియేకముగ

నిర్వికల్పంబున నిద్దరఁజెంది
 తానునై కొంతతాఁ దడవుండి లేచి
 మానినీమణి సత్కుమారునింగనియె
 జయసర్వభూతాత్మ జయసరమాత్మ
 జయచిన్నయాకార జయవేదసార
 జయకిలుషవిథంగ జయమహాలింగ
 జయసత్యసంకల్ప జయనిర్వికల్ప
 నీకటామ్యంబున నిర్వణవుంద
 ప్రాకటంబుగ నై క్యభావమొందితిని
 ఆయాత్త లోపల నథలవిశ్వంబు
 మాయగనున్నది వైనీదమాడ్చి
 నమిసత్యమన్న మహాదై యైతమందు
 నుకితస్వదంతర మున్న దేతండ్రి
 వ్యావహారికమాత్త నంగీకరించి
 వావిరిరెండని వచియంషవలనె
 గురుతరంబుగఁబూజ గొనెదువాఁ డెచటు
 చిరభక్తితోబూజ సేయువాఁడెవఁఫు
 సరవింబూడింపఁ బూజాద్రవ్యమే
 అరయఁగ వాళ్ళానశాతీతమగుచు
 సారివిగ నిన్నఁ బ్రస్తుతిచేయుట్టు
 పునడించుసర్వప్రశ్నమా నిన్నఁ
 జెలఁగి యావాహన చేయుటయ్యుట్టు

360

తలడ సర్వమున కాథారమానీకు
 370
 విహితాసనంబు గావించుటయెట్లు
 మహితగుణంబును మజీయుండునీకు
 వనరార సర్వ్యాపాద్వ్యములిచ్చ బెట్లు
 మొనసి సత్పురిశుద్ధముగ నుండునీకు
 సలరార నాచమనాదుల యెట్లు
 మలినంబు లేక నిర్మలముగ నెప్ప
 వెలుగుచుండెదు సీకు వేఱతోయమున
 జెలువుగ స్వారంబు సేయించు బెట్లు
 కొమర్చెప విశ్వార్థకుండ వైన సీకు
 సమరంగ నొకవస్తు మర్పించు బెట్లు
 మొనయఁగఁ గులగోత్రములు లేనిసీకు
 దనర యష్టోప్తిషము లిచ్చ బెట్లు
 పొలుపాంద నవయవంబులు లేనిసీకు
 వలన్చెప భూమణావలీ దాల్చ బెట్లు
 అనఘు నిర్మిప్రమాద వైయున్న సీకు
 మును గుసుమార్చనంబును జేయ బెట్లు
 సలలిత గుణనికంజకుండ వా సీకు
 నెలమిగ ధూకంబు లిచ్చుటయెట్లు
 వనజ్ఞాచంద్రపావకులరూముల
 నొనశెదు దీకంబు నొసఁగుటయెట్లు
 పొలుపార నిత్యతృప్తుండ వైన సీకు
 350

నలరంగ నై వేద్య మర్పించు బెట్టు
 మొనసి సదానందమునఁ జోక్కనీకుఁ
 గౌనకొని విడెము మక్కలవని చ్ఛు బెట్టు
 మురువగు నాద్యంతములు లేనినీకుఁ
 బరువడి మంత్రప్రష్టసు నిచ్ఛు బెట్టు
 సునిశితస్వప్రకాశుడ్వైననీకు
 నొనర నీరాజన మొనఁగుటయెట్టు
 అనిశ మనంగుడ వౌసీర భక్తి
 మొనసి ప్రదక్షణమును జేయు బెట్టు
 వారక యదై వైత వస్తువౌసీకుఁ
 జేరి ప్రణామంబు చేయుటయెట్టు
 సారస్వతుల కగోచర్మమెననిన్న
 ధీరత్యముగ వినుతించుటయెట్టు
 పొలుహంద నిశ్చిత్తముగ నుండునకియే
 నెలవుగ నిన్న ధ్యానించుక్కమాబు
 ఊరక నిష్ఠ్రియ నుండుచందంబె
 భూరిభక్తిని నిన్న బూజించువిధము
 ఘననిశ్చలత్యంబు గల్లియండినదె
 యొనరప్రదక్షణం బౌనరించుసరణి
 నలరు సోహంభావ మండునిల్చినదె
 చెలఁగి ప్రణామంబు సేయుభావంలు
 మొనయు నాత్మాజ్ఞానమున నేకనిష్ఠ

వోసరుసంకీర్తన మొనరించురీతి
 షరిష్ట్రాభావసంకండ గల్గెసదియ
 న్రమైనమంత్రజక్షంబు సేయుగతి
 అలరార నెష్టదు కృత్యాకృత్యములను
 దెలియక మరచుట దివ్యశసుంబు
 అంశియకాని మహాబ్రహ్మమందు
 వింతగభావంబు వేతేమిలేదు
 మతియున్న దదియున్న మాడిస్ట్రింగ్ గస్పట్లు
 మతివోవ నవివోవు మాయమాయగనె
 అతులితబ్రహ్మమం థాకలంకంబు
 సతమానె చూడ వసంతకాలాన
 నతులితంబుగనుండు నబ్బాప్రకరణి
 విత్తిస్తకాళించ వింతగనందు
 జెవరెడి మఱుమరీచికమాచి జలము
 కదలుచున్నది గ్రోలగావలెనంచు
 భ్రాంతిచే మృగములు షరువెత్తుకొంచు
 నెంతదూరమువోవ నెదురుగజలము 400
 కవలేవోవుచునుండు కైవడిగాను
 యాకి దృగ్యాపారమహేమ లోదోచు
 గాని లేదనెడి నిక్కముదోచవోదు
 గాను దద్భుతింతోఁ గడఁ గనలేక
 సుడివడితీరిగించు సుడిగుంతరితిఁ

గడంగానరాని యఖండాత్తు కాంటి
 అతిశయంబునఁదోఁచు నథిలప్రపంచ
 మతిసత్యమై యుండునట్టుండుగనుక
 జనులీప్రపంచ మసత్యమటంచు
 గనుకంటభావించి కడంగానలేక
 సతతంబు నీప్రపంచము నిత్యమంచు
 నెంతకాలంబున్న నెదురుగజలము
 గనుపించుచుండును గానియాలేమి
 గనుపించు దీకర్తు కాండంబు చూడఁ
 గావున నీకర్తు కాండచేఁ బుట్టి
 వోవుచుందురు ముక్కీ పొందంగలేక
 ఘనతునుజ్ఞానకాండను సత్పుఁ
 గనినథన్యులకు మోక్షంబుసిద్ధించు
 పరగరజ్ఞవుఫణిపగిది తో ల్యాదగి
 యరసిచూచినవెన్న నది లేనిమాడ్చై
 బరమాత్తుయందీ ప్రపంచంబుమొదలు
 తెఱఁగోప్యచుండు నీతీరున నెప్పడు
 పావనసుజ్ఞానపటిమచే దాని
 భావించిచూడఁగ భగ్నమైపోవు
 ఇట్టిమిథ్యారూప మెంగువిశ్వంబు
 పట్టుగ నిరతమిం బ్రహ్మంబునందు
 నున్న చియనికొండ తోనరభాషింతు

410

రున్నచిసత్తైన నున్న దేజగము
 త్రాను దాననుదాని తలఁచినంతటును
 నేను నేననువాడు నీరసుబయ్య
 నేనెవ్వుఁడోయని నేనుభావించి
 నేనుగా కటుమున్నె నేనుదానయ్య
 నేను త్రానై క్యమై నిలిచిమాడంగ
 నేనుదాననరాని నేనునేనైతి
 లలినెంచసలిలము లవణ్యమైయుండి
 సలిలంబులోబడి సలిలమాకరణి
 నాబ్రహ్మామిఛీవుఁ డనిపించి పిదకు
 నాబ్రహ్మమునుబుంది యసియుఁదానయ్య
 మొనసి పరబ్రహ్మమును నేనుగంటి
 సనుమాటలేభ్రాంతి యదియెట్టులనిను 420
 దనముఖంబెవుడైన దర్శణమందు
 గనిదర్శణముదీసి కడనుంచినశ్రు
 మునుదాను దర్శణమును జూచుచున్న
 తనప్రతిబింబంబు తనలోనుగలయు
 నలరంగు బరమాత్ముఁ డాబుధియందు
 జెలువొంద బ్రతిష్ఫలించినతన్నుదాను
 కనుచున్నతఱిబుధి గరిగివోవగునె
 తనప్రతిబింబమై తనమాఢ్యానుందు
 జీవుందు తనయందు జెందుటకాని

జీవ్యందు తెన్నుఁజూచిన నెందుఁగలదు
 ముఖివర్షుణఁబులో మొనసిచింబంబు
 ముఖము ఇఁననిజూచి ముదమందుఁగాని
 ముఖముకై వడి నద్దమునఁ గానఁబదును
 ముఖముసత్యంబైన ముఖము గన్నానునె?
 అలబుధైచూపునా యభవుండటరచు
 పలికినజడమది భావింఁలేదు

గనులద్దమునుజూచుఁ గానియద్దంబు
 కనులఁజూచుటలేదుగద పరికింఁ
 నెలమినద్దములేక యాక్షణయుగము
 వెలయుఁగుఁ దనుదాను ఏక్షింఁగలడె? 430

కనుదోయఁ దనుదాను గనిసంతసింప
 దనరనద్దంబు సాధనముగనుండు
 నారీతిషరమాత్ముఁ డాత్మప్రకాశ
 మారూథిఁగాఁ జూడ నమరుచు బుద్ధి
 అల రారసాధన మైయుందుఁగాని
 యలరుభా వాతీత మైన బ్రహ్మమును
 గనెడుసాధనమెందుఁ గలదెన్న టికిని
 గనుచుండునడె సాక్షిగాసంతసంబు
 పరిశ్రాక్షతరమును బ్రహ్మాక్యమునకు
 సరవిగనొక్కదిన్ను చనుటేలయెలమి
 అలరునవిద్యాదు లనెడునుపాధు

లలరారనశియంచు నాక్షణమండె
 యుండెదుచేతనే యుండుపూర్ణముగ
 నుండెడుబ్రహ్మమం దూరకేకలయు
 సరవిష్టమైనుండును సాదృశ్యమొకణి
 వేఱవుగసీనునే విన్నవించెదను
 ఘుటముభిన్నంబైన ఘుటపటాకాళ
 మటగగనంబున మఱియుండుఁగలనీ
 ఆమతంబడఁగిన నామతాకాళ
 మామతాకాళము నందుండిగలయు
 నారీతిగానట్టు లైనపిండాండ
 కారణవిద్య దగ్ధంబయివోవు
 సారిదిగాకుండిన చోటనయుండి
 సరగునజీవుఁ డీశ్వరునిలోఁగలయు
 నారీతిగా దివ్యమగుశుభ కాండ
 కారణమగుమాయ క్రమమదెముండె
 కప్పారంబునుగాల్పుఁ గడపటదాను
 నుప్పరంబున వోవుచుండినరీతి
 అలవిద్యతుదకు మహాబ్రహ్మమంది
 వెలిఁగిలయంబొండ వేఱతాలేక
 గానగు నావిద్య గల్లినయప్పడ
 పూనిప్రపంచబుద్ధుద మొండులేదు
 అంతట యదిషుభ్య యనరాని యొఱుక

వింతయొక్కటిలేక వెల్లుచునుండు
 నటువంటి బ్రహ్మమేనై తీ కలంక
 మెట్టులై నజనియంప దిదినిశ్చయంఖు
 బట్టబై టను మోక్కాదమిట్లుదనరు
 సెట్లులంగనుగొందు తీ బ్రహ్మవిద్య
 ఆష్టవ్యాకపిలాఖ్యాం దొదేవహాతి
 నొష్టవ్యాగంగన్నాని యొగినిట్లులనియొ
 జననిరో బహుజన్మసంస్కారమహిమ
 ఘనతర్మమైయుండె గనుకశీఘ్రముగ
 పరమనిర్మణపర బ్రహ్మక్యభావ
 మరుదుగంభోండితి వంతియచాల
 నందఱకిదిలభ్య మైనప్రపంచ
 మెందుండునటమొద నెసలారతల్లి
 అనువ్రగనెపుడున్న యది లేనిదంచు
 నెనకలరీతి లేనిది యున్నదంచు
 బలముగభావించు ప్రాకృతజనము
 వలనవిశ్వంబట్లు వర్తింపుచుండు
 నొనరంగ వారు లేకుండినమాయ
 కునికి యొక్కదలేక యూరకపోవు
 దానికియుక్క మాత్రజ్ఞానవిద్య
 గానతద్విద్య నిక్కముగుప్ప మగుచు
 వరషతివ్రతరీతి వర్తింపుచుండు

కరమొష్టచుంగర్ కాండాదులేల్
 సామాన్యగణికాళి సరణినటించు
 కామయు క్తులకు భోగముల నొసుగు
 ఆభోగములరోసి నటువంటిఘనుల
 చేభగ్నమగుదాని చిత్రమంతయును
 అటమిాందఁదానాత్ ననెడునిశ్చయము
 చెటువుగఁ గల్లుసందేహంబు తలఁగు
 నంతట పరిప్రాన్ మై తానువెల్లు
 నింతంతకీకర్ మెఱుగంగరాదు
 సులభంబుగల్లునీ సుజ్ఞానవిచ్ఛి
 సులభ కాతివ్యవిస్ఫూరణ మెట్లనిన
 నేనునేనని ఉండి నిండినచెఱుక
 నేననిసులభవూ సెత్తిగిహంకృతిని
 నేననఁగినవూ నిశ్చయమందు
 గాన నీబంధమోక్షంబులు రెండు
 వలనొప్పఁగలవని వచియంపవలసే
 సలకంటఁగని నిశ్చయంబుభావించి
 ఆబంధమోక్షంబు లభ్రముల్లాని
 యాబంధమోక్షంబు లాత్తుకెక్కించి
 నిత్యము క్తుండాత్ నిర్మిణుండనెడి
 సత్యమూహించిన సంకల్ప మేసి
 ప్రాకటముగనిష్టే భావనిశ్చయము

నీకులభ్వింబయ్య నెత్తిగన్న తల్లి
 ఇరువుగమణియు నింకెన్ని చెప్పినను
 నిరుపమానందమా నిశ్చలమొకటి
 పరగనీనిశ్చయ భావంబుచేత
 నరయకపరమాత్మ నంచుభావించు
 భానుప్రకాశమంబరమెల్ల నిండి
 పూనియుండియును సద్గుర్ కాంతియొగి
 స్వటుముగఁగనరాక భూవృక్షశైల
 ఘుటుపటాద్యకార ఘునయావెలుంగు
 సరణిబరాత్ముఁ డాసనముననుండి
 కరణాదులందుం బ్రౌకాశించుచుండు
 సంతతం బీరహస్యముభావమందుఁ
 జింతింపుచుండు సుస్థిరముగ జనని
 ఇలభానుఁడన్నాద్రి కేగినవేళ
 కళలఁచెల్లుఁ దక్క కజాలమెల్ల
 అమరనాతనియందు ననువొందుమాడ్చి
 నమనస్కమున నడఁగావిశ్వమెల్ల
 గనుక యాయమనస్క ఘునుతరాభ్యాస
 మున నీవు పరిపూర్ణముగ నిాడీయందు
 మానసమున వేంకమాంబికరచిత
 మైననట్టి రాజమోగామృతసార

తృతీయ ప్రకరణము.

మందెన్నగా దృతీయ ప్రకరణము
 పాందుగఁ దఱికుండపురిథాముఁ డై న
 వీరనృసింహుఁడు వెలయ్యై కొనియై
 థారుణి నాచంద్రతార్చముగను.

రాజయోగసారము తృతీయ ప్రకరణము
 సంపూర్ణము.

ఆంధ్రగ్రంథములు.

ప్రాణికాలాచారి

—५ పద్యకావ్యము. —

ప్రతి 1-కి ర్ప. అ.

అచ్చ తేసుగురామాయణము, శుద్ధప్రతి	...	1	4
అదవినులైలు, ఎనమండ్ర నారాయణమూర్తిగారిది	0	8	
అధ్యాత్మ రామాయణము, క్రోతుకారు	...	1	8
అనంతునిఛందము, ఛందోదర్షణము	...	0	14
అనిరుద్ధచ్ఛిత్తము, కనుపర్తి అబ్బయామాత్యప్రశీతము	0	8	
అప్పకవీయము, శ్రీగిదుగు రామమూర్తి పంతులుగారి ఏనుర్వతో నున్నది	...	2	8
అంబరీషోపాభ్యానము, సటీక (భాగవతము)	0	4	
ఆముక్తమాల్చి, వావిళ్ల. రామస్యమిశ్చస్తి గారి వ్యాస ముతో మేలుకాగితములమీఁద చక్కఁగ నురల ముద్రింపబడినది.	...	3	0.
అంజనేయవండకము, హనుమదండకము	...	0	2
అంధ్రభాగవతము, పొత్తనామాత్యప్రశీతము, ఇది వఱన ముద్రితమైన ప్రతులకన్న ఆన్నివిధముల బా గుగనున్నది	...	5	8
డిటో అట్టుత్తమప్రతి, రెంపుసంపుటములు	7	8	
డిటో ప్రి సంపుటములు	...	9	0
అంధ్రభాషాభూషణము	...	0	2
అంధ్రభాషారవము, అట్టబెండు	...	0	12
,, కాలికోబైండు	...	1	2

శ్రీనుదాంధ్ర భారతము-పద్యకావ్యము:

ఆసేకవ్రాతప్రతుల సహాయమున చిరకాలముసండి
సంపుర్ణ పరిశ్రమముతోఁ బరిష్టరింపబడినది.
మేలుకాగితములపై నృసుమగ అచ్ఛాత్తించి
మంచి కాలికోబైందు చేయబడియున్నది.

7 సంపుటముల ప్రతి	...	14	0
3 సంపుటముల ప్రతి	...	13	0
ఆది సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	2	0
ఆరజ్ఞపర్వము	„	2	0
విరాటోద్యోగపర్వములు	„	2	0
భూషణోణపర్వములు	„	2	0
కర్ణశల్యసౌంహిక స్తోపర్వములు,,	...	2	0
ఆనుశాసనిక, అశ్వమేఘ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహావృస్తిసానిక, స్వర్గారోహణపర్వములుగల సం పుటము	...	2	0
ఆదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము	...	5	8
యుద్ధపంచకము, స్తోపర్వము	...	3	12
శాంతిసప్తము	„	3	12
ఆదిపర్వముమాత్రము, పెద్దచ్చు, చిన్నసైజు	1	8	
ఆంధ్రభారతవిమర్యాదము, మల్లాది సూర్యనారాయణ శాస్త్రిది	...	0	8
ఆనుదర్శకరంగరాట్టందను, కాలికోబైందు	1	8	
ఆంధ్రశ్రీమద్రామయణము, కావ్యస్తులచితీర్థ జనమాచి శేషాద్రిశర్మకృతము, త్రి సంపుటములు	12	0	
డిట్రో 7 సంపుటములు	...	14	0
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, ఆంధ్రనామశేషము, శాం బనిఘంటువ్యాటీకానుక్రమణికాప్రసాదము, కాలికో	1	0	

అంధచంద్రాలోకము, సటీక	...	0	8
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటి పాపరాజుప్రశీతము,			
చక్కనికూర్పు, గిల్లుబెండు	...	2	0
ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమనాథకృతము	1	8	
కవిసంశయవిచ్ఛేదము, అడిదము సూరకవిది...	0	6	
కవికర్తరసాయనము (మాంధాతచరిత్ర) కాలికో	1	8	
కళాపూర్వారోదయము, దళసరికాగితములు	2	4	
కాశిభుండము, చక్కనిక్రితకూర్పు	1	8	
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)	0	4	
డిటో గట్టుప్రభుకృతము	...	0	6
కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూరథికృతము	0	8	
గజేంద్రమోత్సము, సటీక, చక్కనికూర్పు ...	0	6	
గద్వాపద్యసంగ్రహము	...	0	10
గరుడాచలము, యక్కగానము, పెద్దచ్చు	0	2	
గోపీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు, శ్రీమద్రా			
మాయణమునకు సరియైనపద్యము, కవనము మిక్కిలి			
సాంపు ; పీతిక అతివిష్టులము	...	7	8
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రితకూర్పు, ప్రథమభాగము	1	4	
డిటో రెండవభాగము, సాధారణప్రతి...	1	6	
డిటో మేలుప్రతి, గ్రేజు కాగితములది	1	10	
తెనుగుసమస్యలు	...	0	2
దశకుమారచరిత్రము, పద్యకావ్యము, కేతనకవికృతము	1	2	
దశావతారచరిత్ర, నూతనముద్రితము	...	2	0
దసరాపద్యములు	...	0	2

వానిశ్లేషమస్వామిశాస్త్రములు అండ్ సన్న.

Y.R. 292, ఎన్స్టేన్స్, చెన్నపురి. శ్రీ.
ట. 10-3-53